

SZINHÁZI ÚJSÁG

SZERKESZTIK

IVANKOVITS & MARE
ÉS
GELLERIA ANDOR

Korzó-Mozi

Telefon: Igazgatóság 4—55, pénztár 11—85

Pénteken, szombaton és vasárnap, április 13, 14 és 15-én
a „Kis hazátlanok“ és „Ginette“ testvérfilmje

Bimbulával,

a kitudó komikussal és a „Ginette“ összes szereplőivel:

Parisette

Egy kis párisi táncosnő regénye

A francia Gaumont-gyár mesterfilmje!

Pénteken és szombaton, április 20 és 21-én:

Parisette III. és IV. rész

12 felvonásban.

Előadások kezdete

hétköznapokon 5, 7 és 9, vasárnap 3, 5, 7 és 9 órakor

SZINHÁZI UJSÁG

TÁRSADALMI ÉS MŰVÉSZETI HETILAP

XV. ÉVF.

SZEGED, 1923. APRILIS 14

29. SZAM.

SZERKESZTIK
IVÁNKOVITS IMRE
ÉS GELLÉRI ANDOR

FELELŐS SZERKESZTŐ
GELLÉRI
ANDOR

SZERKESZTŐSÉG ÉS
KIADÓHIVATAL
SZEGED, PETŐFI-U. 7.

БИБЛИОТЕКА

Вожевоградског народног позоришта

489

Tizenötéves staféta

— Mi az a staféta? Kérdezed majd ó nyájas olvasó, ki a sport berkeiben járatlan vagy.

— Aféle vegyes felvágott, mondjuk mi, valaki elkezdi, a többi folytatja.

Hát legelőször majd én kezdem el ezt a jubileumi stafétát, mert hiszen én kezdtem el annak idején, állítólag 15 évvel ezelőtt, a szegedi Színházi Ujságot.

Mint surbankó ifiúr hazatértem szép Erdélyországból, magambaszívtam az erdélyi városok erős kultúráját s itt Szegeden hegyet akartam emelni homokból, mert azt, ami másutt lehetséges volt, csak itt is meg lehet csinálni. Meg is csináltam.

Legelőször egy kiadót kerestem és találtam ifj. Árvay Sándor most már porladó néhai jóbarátom személyében. Azután munkatársak felkutatásához láítam s szerkesztői ténykedésem alatt sikerült is a meglévő igen és kevésbé híres írókat a Színházi Ujság mellé megszerezni. De legbüszkébb mégis csak azokra vagyok, kik a Színházi Ujság hasábjain szólaltak meg először s kiknek írói és művészi voltát

elismerte ország-világ. Szenes Béla, a Pesti Hirlap kiváló munkatársa, — még híresebb színműró; Tölgyes Gyula, a színház csendes rajongója, ma a „Magyarország” egyik szerkesztője; Bauer Albert, a drezdai operaház karmestere; a hősi halált halt Zipser János, prózai versköltő; a szegény ifj. Jacob Gusztáv, aki azóta szintén a Nirvánába költözött, de több szépirodalmi könyvvel és még több folyóirattal gyarapította a magyar kultúrát; dr Szatai Ferenc, a debreceni Független Ujság felelős szerkesztője, aki törhetetlen híve azóta is a magyar színészetnek; Bánszky Sándor szobrászművész, aki külföldről küldözte iniciáléit és a Színházi Ujság első rajzolt színlapját, de aki Párisban a háborús nyomorban meghalt; O. Petrovits Emil festőművész, aki két éven át finomabbnál finomabb grafikai műveivel gazdagította a lapot, — a szegedi Színházi Ujságnál kezdték meg nyilvános pályafutásukat.

Ezekkel indultam útnak, ezekkel folytattam a küzdelmet, ameddig a kenyérgkérdés azt nem mondta egyszerűen: „Hó, elég! Most már

szerkessz pöriratokat és beadványokat, mert azok adják a kegyeret”.

És amikor elkövetkezette az idő, — átadtam a helyemet *Ivánkovits* Imre poéta jóbarátomnak, aki ezideig is sűrűn pengette hasábjaimon liráját. Miután pedig átadtam neki a lapot, most átadom neki a szót, folytassa a stafétát. Csak azt kívánom az utánam következőknek, ne fáradjanak ki a stafétában: a magyarságnak, a kultúrának és a színháznak szeretete ne lankadjon el és a staféta csak időtlen időkben érjen véget, legyen a cél még messze, de a munkának az eredménye dús.

Lugosi Döme

A Színházi Ujság első felelős szerkesztője és alapítója.

*

Tizenöt éve . . . egy dallam jut az eszembe és némi elfogódottság vesz rajtam erőt, ennek a nem sok évnek a leírásánál. Nem sok és mégis tengerszéli nagy idő! Egy kis Élet, nagy álmokban átvirrasztva, átremélve és szüntelen csak remélve. Tizenöt év lelkesedésének minden mozgatója, sok-sok szép színész-asszony, beérkezett nagy művészek kaleidoszkópszerű emléke a legdrágább zagyvaságban gomolyodik fel a lelkemben. Egyszerű névtelenek, szárnypórbások, akik soha semmire nem vittek, chaotikus tarkaságban vonulnak fel előttem és hálásan megköszönik, hogy jók voltunk hozzájuk. Egy mesebeli falanx ez, melyben mindenki mosolyog és virággal integet.

Tizenöt éve hűséges krónikása vagyok a mi „Színházi Ujság”-unknak és pont tíz éve szerkesztem. Úgy hozzánőtt a lelkem ehhez a sokat hányatott és vetődött gye-

rekhez, hogy tőle elszakadni nem volna szívem. Láttunk időket, nagyokat és szépeket, rosszakat és szenvedhetőket, azután kifáradtunk, behunytuk a szemünket és elaludtunk. Jöttek mások, fiatalok, tetterősek, akik segítettek nekünk dolgozni és remélni. Spontán küzdők voltak ezek, hivatott tanítói az ólomkatonáknak. — Az Isten áldja meg őket.

Lugosi Döme bölcsőjében ringott az ujszülött, aki elengedte a kezét a serdülő gyereknek, de mindig örködött és velünk volt. Azután jöttem én és még mindig itt vagyok. A legfiatalabb irányító Gelléri Andor, aki bennünket pótolni s helyettünk vezetni hivatott. Kezében a gyeplő s az ambíciók legnemesebb teljesítő erejével áll élén a lapnak s mi, öreg cigányok, félreállva, hálásak vagyunk neki, amiért annyi szépet és jót produkál. (Megtiltottam neki, hogy ezt a cikket elolvassa).

Tizenöt év. Sok barátot és jóakarót szereztünk ezen idő alatt. Köszöntjük a mi írógárdánkat, a mi olvasóinkat és köszönjük a támogatásukat. Üdvözljük azokat a serdülő leányokat és fiúkat, a kiknek tizenöt éve még szintén serdülő atyjuk és anyjuk, megértő táborunkban volt, akik akkor éppennyi lelkesedéssel és mohó kíváncsisággal lesték a szombatestét, mint ma a fiatalság, a jövő zenéje.

Nekünk más mondani valónk nincsen, csak még annyit, hogy ahogy kezdtük tizenöt éve, úgy folytatjuk s a legfőbb törekvésünk, mindig a legjobbat nyújtani.

Most kissé elszorult a lelkem tizenöt elszaladt esztendő hangulatától, csalódásaitól és örömeitől és leteszem a tollat.

Ivánkovits Imre

Még gözölgött a föld az embervértől, amikor bedobott a sors ebbe a kis körbe és átvettem a staféta-botot. Egy augusztusi délután Ivánkovits Imrével elindultunk sétálni, ki a városból, arrafelé, ahol kevés az ember. Nem éreztük a tikkasztó hőséget és nem vettük észre az egymás után hátrahagyott kilométer köveket. Mint nagyon szép mese a gyermekszobában, olyan érdekes lehetett, amit mondtunk egymásnak. Bohémszíve ott ragyogott a szemében, olyan lelkesedéssel beszélt és mesélt a Színházi Ujságról, tíz évről, évekről, napokról és szépszinmű szent hangulatokról.

Mint az apa a fiáról. Nem, mint az apa a lányáról. Nem, az sem...

Sokszor elcsuklott és olyankor percekig szótlanul mentünk. Olyankor mindig felnéztem és láttam a deresedő hajszálait és olyankor mindig láttam a kilométer köveket.

Ő előbb elfáradt, mint én és mentünk hazafelé. Már a nap elvégezte munkáját. Tündérmeséket csacsogó és mindent ígérő nyári este a Tisza partján. Amikor egy szerelmes csók az egész természet. Amikor minden álom valónak és minden való csak álomnak látszik.

És akkor terveztük meg szépen, színes új tervekkel telten, hogy majd, ha jön az ősz, ha itt lesznek a színészek, én fogom szerkeszteni a Színházi Ujságot. Beszéltünk az oldalterjedelemről, a szerkesztőségi helyiségről, telefonról és mindenben megállapodtunk. És azóta már két tavasz mult el és két ősz és kétszer mentek és jöttek a színészek és megszerettem

én is, nagyon megszerettem ezt a már tizenöt éves, elkényeztetett gyereket és most én becézem, én öltöztetem és bizony mondom, sokszor több gondot ad, mint apának a fia.

És azóta egyre jobban megéreztem azt a tiszaparti mesét és néha úgy rémlik, mintha annak élném egy-egy oldalát.

És azóta elcsuklottam egy párszor, otthon, egyedül, az én sokképes szobámban, amikor egy-egy írásomat ötször, hatszor és tízszer olvastam át és úgy merengtem magam elé, bambán, mint egy kérdőjel. És sokszor úgy hív ez a rakoncátlan, rossz gyerek, hogy írjak valami szépet most, amikor újra új minden ott a kiskapu felé. És akkor egy kicsit félek is tőle; akkor eszembe jutnak a tiszaparti sétán a szünetek, a hallgatások, a kilométerkövek és másnap szaladok a folytonégő szívű szelíd poétához — kéziratért. És mohón olvasom az örökszerető szép szavakat, a drága sorokat és úgy átszólnak rajtuk a tiszaparti mesék, a kilométerkövek és a szünetek.

És elmegyek a másik kávéházba a törzsasztalhoz, hogy lázasra szívjam magam új célokkal, új reményekkel. Minden nap, minden perc új ennél a karikatúrákkal telerajzolt asztalnál. És engem még tüzelnek a bohém álmok, a tavaszt váró telek és úgy látszik, még tartogatnak számomra áriákat a csalódások. Elhallgatom a jövő szezonra szánt terveket és én is újra, meg újra új célokat faragok, azután küldöm a cikket ide a

FISCHER uri és női divatkülönlegességek
Kölcsey-utca 4.

Kalapkok, fehérneműek, kötött azóvöllárúak óriási választékban,

gyereknek. És azt üzenem a jó, a kedves gyerekekkel a veszekedő, rossz embereknek, hogy szeressék egymást, úgy szebbek az álmok, többek a remények. És ha majd egyszer én is elfáradok, tovább

adom a stafétabotot és ha elvetne a sors valahová, majd megkérem a staféta új tagját, hogy ennek a kedves tizenötéves gyermeknek nagykorúsítására hívjanak meg engem is. *Gelléri Andor*

Színház és sajtó

Irta Balassa József

A címet nem én magam választottam. Úgy osztották ki nekem is, mint ez ünnepi szám többi cikkírójának, hogy miről kell írnom. Látszólag egyenesen rámszabott téma. A két intézmény kölcsönhatásáról senkinek sem lehet könnyebb írnia, mint egy volt szegedi ujságírónak, aki ezidőszerint a szegedi színház tagja. A témaszerkesztő és kiosztó bizottság azonban megfélemedezett két malomkőközi állapotomról. Szigorú igazságokat semmiképpen sem mondhatok. A színészek most már sors társaim, kemény életkérdésekben szolidáris kollégáim. Ha őket bántom, magamat bántom. Az igazgatóság: kenyéradó gazdám. Etikai függőhelyzet. És a sajtó, amelytől immáron harmadik éve elszakadtam, sohasem bocsátaná meg, ha nem illő tisztelettel tekintenék fölére.

A kérdést derűs hangon sem lehet elintézni, valami humorfélével. Vége a szép időknek, amikor az ujságírót és a színészt összehozta az éjszaka, a fehérasztal, a közös életvág, a közös örömök és minden nap hozott valami új szépet, amire érdemes visszaemlékezni. És akkor a magyar színészet aranykorában, a fejlődés és virágzás közepette volt szellem és tréfa és ami a fő: igaz művészet.

Ezért ennek a kornak sok mindent meg lehet bocsátani. Akkor még bátran megjelenhetett komoly színházi előadásról, komoly ujságban a következő kis megjegyzés: Megemlékezésre méltó, hogy a kórusból acélosan csendült ki X kisasszony meleg szopránja."

Az eféle engedékenység sem az előadások színvonalát, sem a sajtó tekintélyét nem rontotta. A vidéki színészet élt, dolgozott, fejlődött, míg a háboru előtti utolsó években és a háboru első két esztendejében el nem érte azt a magassági pontot, honnan megkezdődött a kényeszerű zuhanás. A sajtó, amely a sajnópad kulturális jelentőségét a színészeknél, a színház vezetőségénél is sokkal jobban ismerte, féltő aggodalommal fogadta a dekadencia első jeleit és azóta is minden erejével felakarja tartóztatni a teljes összeomlást.

A színész részéről tehetség, a kritikus részéről hozzáértés adta meg mindenkor a foglalkozáshoz szükséges alapvető kvalitásokat. A színész komoly munkája, a kritikus jóindulatú lehető objektivitása azok az etikai kötelezettségek, melyekkel a színész és kritikus egymást és a közönséget szolgálni tartoznak. Ebbe a meghatározásba „jóindulat” feltételét tudatosan illesztettem. A művészi értékek meg-

ítélésében mindenki csalódhatik. Az ambíció növelésén felül, amely a jóindulatú kritika feltétlen következménye, önmagátbiztosítja be a kritikus a súlyos tévedések ellen, ha nem áll a rideg tagadás álláspontján. Hiszen, hogy egyebet ne is említsek Wagner Richárdról meglehetősen eltérő vélemények hangzottak el csalódásokkal telt életében és az eltérő vélemények zöme egyáltalában nem volt alkalmas a produktivitás serkentére és ellentétben állott a később kialakult és a ma is fennálló Wagner-kultusz indokaival. Így például Tolstoj, „Mi a művészet?” című könyvében gúnyos kicsinyléssel emlékezik Wagnerről, iróniából kurziválja és ismételteti a leit-motivumok visszatérését Wagner műveinek sikerét azzal magyarázza, hogy egy király támogatása oly helyzetbe juttatta, hogy „a művészi utánezatok számára előtte kitálatlt módszereket egyesíthette és e módszereket rendkívül ügyességgel használva föl, a művészi utánezat tökéletes mintaképp teremtette meg”. Ma már másképen értékelik a „zenei titánt” és hogy hatásaiban meddig képes elérni, felemlítem a napokban Magyarországon járt világhírű költőnek, Thomas Mannak, egy újságíró előtt tett nyilatkozatát. „Ha mesteremet kellene megneveznem — mondta Thomas Mann — csak Richard Wagner említhetném és azt hiszem, hogy Wagner igen erős hatást gyakorolt stílusomra is, főleg a nagy tetralógiájával. De természetesen a tetralógia zenéjével, nem pedig a szövegével. Aki a Buddenbrookot Wagnerre gondolva lapozza át, az sok helyen fogja megtalálni a stílárís leszármazás nyomait és megtalálhatja a Buddenbrookban

a Wagner-féle Leitmotiv-ok visszatérését is.”

Vajon fenntartaná-e Tolsztoj ma is Wagnerről alkotott szigorú véleményét? Semmi esetre sem kellene annyit változtatnia első bírálatán, ha tollát a bántó gúny tendenciája helyett az engedékeny jóindulat vezette volna.

És a mi kritikánk jóindulatú tendenciája könnyen felismerhető. Ha mások egyebet látnak vélni benne, nem ismerik a veszélyt, amely ellen küzd, a vidéki színezet össze omlásának veszélyét. Nem látják a csapást, amely fenyeget: a színház megsemmisülésével a nemzeti kultúra érzékeny veszteségét. A színpad ma a koztépének idején nem nyújthat fényt, aranyat, selymet, ragyogást, külsőségeiben; meg kell elégedni, ha teljesítményeiben a tehetség és a munka eredménye művészi foglatatban verődik vissza. Legalább az ennek a megvalósítására irányuló törekvést kötelessége érzékeltetni a színháznak és színésznek. A kritikának pedig folytatnia kell a harcot, mely meg tudja menteni a menthetőt és a tovatűnt külső ragyogások helyett a művészet ragyogását állandósítja színpadunkon.

POLGÁRNÉ

női kalap divatterme

Szeged, Széchenyi-tér 7. szám

Elsőrendű modellkalapok. Alakítások.
Gyászkalapok.

Csütörtökön lesz a Színházi
Ujság jubileumi estje

Tanulmány Szeged kulturájáról

Kedves szerkesztő uram, ez nem ennek a levélnek a címe, amit írni akarok önnek, hanem annak a cikknek a címe lett volna, amit az ön kérésére írnom kellett volna, de amit nekem eszem ágában sincs megírni.

Ön arra kért, hogy írjam meg a jubiláris számba Szeged kulturájának fejlődését az utolsó tizenöt év alatt. No, barátom-uram, ennyi erővel arra is kérhetett volna, hogy írjak egy kétkötetes tanulmányt a kulturpalota tetejéről. De az tán még könnyebb lett volna, mert azt legalább tudom, micsoda, — de azt, bizonyisten, *kezdem már egész elfelejteni, hogy mi az a kultura.*

En azt hiszem, nemcsak betűvel él az ember, hanem kenyérral is s nemcsak a közkertészet kultura, hanem a közéletmezés is. A rendes ruha, a rendes cipő, a tiszta gallér, az mind kultura. Meg az aszfalt is az, meg az uccalocsolás is. De hát ön, ugy-e, nem vezércikket kért én tőlem?

A színház? Hát persze az a fő-kultura. De hát én tizenöt esztendő alatt legföljebb tizenötször voltam színházban s e tekintetben csak annyit tudok, hogy tizenöt esztendeje is csak úgy szidták a színházat, mint most, de hála istennek, attól a színháznak akkor se tört csontja.

A zene? Bofifülű vagyok és csak a plakátokról élvezem a hangversenyeket. De azt látom, hogy sokkal több a zeneplakát, mint tizenöt esztendővel ezelőtt volt. Hogy a harmónia több-e, azt nem tudom.

Az irodalom? Hát ehhez legalább könyvtárigazgatói minőségemben hozzászólhatok. A Somo-

gyi-könyvtárban soha annyi ember nem járt, mint most, az bizonyos. De az is bizonyos, hogy a Somo-gyi-könyvtár most egész esztendőben sem bir annyi könyvet venni, mint azelőtt egy héten vett. Most már tessék ebből a kultura fejlődésének grafikonját megrajzolni.

És most mit mondjak, mint író? Hogy van-e fejlődés irodalmi tekintetben Szegeden? Hogyne volna. Az írók nagyon elszaporodtak és az olvasók nagyon megfogytak.

A címhez pedig a tanulmányt majd a harminc éves jubileumra írom meg, amit sokkal szívesebben kívánok a Színházi Ujságnak, mint magamnak.

Szerkesztő úrnak szíves köszönettel híve:

Móra Ferenc

A szegedi operáról

igen sokat írtak s még többet beszéltek azok, akik szívükön viselték ennek a nagy városnak zenei kulturáját. Anyagi támogatás nélkül persze a legszebb szavak is értéktelenek maradnak. Már pedig az opera elsősorban anyagi kérdés. Jó énekesek, szép díszletek, ruhák, zenekar, karmester sok pénzbe kerülnek, melyet egy szegény igazgatótól nem lehet kipréselni. Ha pedig erejéhez mérten mégis ad operát, úgy az elsősorban dicséretes szándék ugyan, de az opera nívója nem igen lesz azon a fokon, melyet ez a kényes műfaj megkövetel. Nem marad más hátra, mint az állami vagy városi támogatás. Erről pedig nemcsak beszélni, de álmodni sem lehet. Sok víz folyik le addig a Tiszán, míg Szeged zenekulturája olyan nivón lesz, hogy az operának előkelő helyet biztosíthassunk. Tehát álmodjunk tovább... Az álmok nem hazudnak...
Mátrai Ernő

MENNING JÓZSEF

műbutor és asztalosáru-gyára
Római-körut 23 SZEGED Telefon 10—08

Népszínművek Szegeden

Irta Balassa Ármin dr.

Emberek és intézmenyek, célok, tények és eszközök, amelyek a magyar színezet ügyét szolgálják, állandóan a feltétlen tisztelet és becsülés oltárán díszlegnek előtttem.

Ezen a helyen ragyog a „Színházi Ujság” is, amely 15 éven át komoly öntudatossággal szolgálta a szegedi színháznak és ezzel közvetve az egész magyar színezetnek ügyét.

Szíves tisztelettel hajtom meg tehát zászlómat másfél évtizedes fenállásának évfordulója alkalmával a Színházi Ujság szerkesztősége előtt és kalap levéve hódolok a lap kitűzött céljainak és már eddig is elért sikerdús eredményeinek.

Teszem pedig én ezt annál jobb eső érzéssel, mert engem körülbelül négy és fél évtizedes mult ujságírói tevékenység fűz a magyar színezethez és különösen mint népszínmű író olyan személyes élmények tartanak hatalmukban, amelyekről még akkor sem szabadulási vágy egyáltalán megszülethetnék, bennem.

A szegedi színház történetét az árvíz után 1883 október 14-én megnyitott új színházház felavatásától véve ehhez a néhány sorhoz alapul, komoly megfontolással állíthatom, hogy azok a magyar színigazgatók, akik Szegednek ezt az első rangú foetosságú közművelődési intézményét vezették, kötelességüknek általában becsülettel megfeleltek.

Nagy Vince, Aradi Gerő, Makó Lajos, Somogyi Károly, majd később két ízben ismét Makó Lajos,

Krecsányi Ignác, Janovics Jenő, Almássy Endre és Palágyi Lajos teljes tiszteletet érdemelnek a magukra vállalt kötelességek hűséges és jóhiszemű teljesítéséért.

Nem rajtuk mulott, hogy a szegedi színház közművelődési hagyományait tovább ápolni s fejleszteni nem tudták.

A főváros színházi életének átalakulása magával sodorta azokat a féltve ápoltnemzeti közművelődési hagyományokat, amelyeket itt Szegeden is főleg a népszínműművelésével akartunk kiépíteni.

A szegedi színházban éveken át minden vasárnap kötelező volt a népszínmű előadás. Később az a bal felfogás, hogy a nép úgy ismeri önmagát, a vasárnap estét megfosztotta a népszínműtől és ettől kezdve el is halványodott a műfaj különleges jelentősége és a közönségre gyakorolt korábbi erős hatása.

A népszínház bukásával maga a népszínmű is elvesztette általános értékét és szomorúan tapasztalhattuk tavaly, hogy a Nemzeti Színház és a Vígszínház parádés, kicifrázott előadásai sem alkalmassak ellensúlyozni annak az egészséges termő talajnak kiszikkadását, amelyből a műfaj további fejlődését várjuk még most is.

A szegedi színház színpadán keresztül vonultak a vidéki színezet legkiválóbb népszínmű énekesnői és népszínmű énekesei, amikor a szintársulat ezek nélkül *műfajművészek* nélkül nem volt elképzelhető sem.

Nikó Lina, Abonyiné Kovács Ella

Rónaszékiné Szentesi Vilma, Honti Mari, Pálfi Nina, Fratta Vilma, H. Pauli Mariska, Réti Laura, Székely Irén, Sugár Aranka, Áldor Juliska, Déri Rózsai, Kiss Ferkó, Egri Kálmán, Kiss Pista, Juhász Sándor, Veress Sándor, Békéssy Gyula, Halmos Gyula, csaknem kivétel nélkül elsőrangú képviselői voltak a magyar népies dallos színműfaj hősnőinek és hőseinek, magyaros beszédmódjukkal és a népdaloknak előadási képességeivel.

De bármilyen erős tehetségek voltak is ezek a népszínműhősök és hősnők, az én tapasztalataim szerint a népszínművek hatásának hosszú időn át való biztosítása, — persze Blahánét és Tamássyt kihagyva, — a vidéken nem annyira az ő művészetüknek, mint inkább azoknak a nagyszerű kedélyes jellemszínészeknek tulajdonítható, akik akkoriban az elsőrendű vidéki színházaknál működtek.

A népszínművekben Maravcsák, Márton Csíkós Gonosz Pista, Peták káplár, Keszeg Mihály, Gelecséri pusztai bíró, Csárdás gazda, Veréb Jankó stb olyan művészi alakításokra adtak alkalmat Szentgyörgyi Istvánnak, (Kolozsvár) Szathmáry Árpádnak (az idősebb Szatyi) Bokodi Antalnak, Szabó Antalnak, Makó Lajosnak, Bodrogi Dénesnek, Dezséri Gyulának, Mezei Péternek, a több közül, akiket mint kiváló példákat soroltam fel (s akik éveken át díszai voltak a szegedi színháznak,) hogy amidőn nevük a színlapot diszította, akkor biztos volt a telt ház.

Ezeknek a nagy művészeknek lelkében élt az ősz-tiszta magyar humor. Ennek fényeszőrójával állandóan beragyogták a nézőteret; egy egy mozdulatukkal, egyetlen szó-
nak népiesen magyaros hangsú-

lyozásával, az életből ellesett valóság eleven színeivel mosolyt, derűt és a maga helyén percekig tartó kacajt is tudtak a nézők kedélyéből kizugtatni. Művészetüknek nagy összefoglaló ereje egy népszínműnek előadását a kisebb tehetségekre gyakorlott hatásuk erejénél fogva valóban klasszikusá tudta nemesíteni.

Tisztelettel hódoljunk a magyar nemzeti kultúra eme hősei nevének és emlékének.

Incze Sándor

a „Színházi Élet” szerkesztője küldte e sorokat a „Színházi Ujság” jubileumi számába :

Kedves szerkesztő barátom, lapjának tizenötéves jubileumán egy jótanácsot adok : sohasem kövesse a Színházi Életet. Ne dicsérjen mindenkít, mert a világon ez a leg-hálátlanabb dolog. Ha megdicsér valakit, riválisa mindig azt mondja : miért őt és mért nem engem ? Vagy miért dicsérte őt jobban, mint engem ? Azzal, hogy mindenről csak jót ír, barátok helyett érzékenykedő haragosokat szerez magának.

Mennyivel szerencsésebb a helyzete, ha szigorú, kiméretlenül igazságos szerkesztő! A szigorú szerkesztőre respektussal néznek, hizelegnek, nagyot köszönnek neki. Boldog és szerencsés ember a szókimondó színházi lapszerkesztő. Ne kövesse hát a Színházi Életet, szerkesztő barátom: legyen csak mindig szigorú.

Ruzicska Lajos

Iskola-utca 31.

Férfi és női kalapokat legujabb formákra alakít. Szolid árak. Pontos kiszolgálás

Kosztolányi Dezső új regénye

Lapunk munkatársa a napokban fölkereste Kosztolányi Dezsőt, a nagy magyar író Tabor-uccai lakásán azzal a kéréssel, hogy írjon egypár sort jubileumi számunkba. Egy kis, csöndes budai ucca egyik kerttel körülvett házában lakik Kosztolányi Dezső kis családjával: feleségével és hétéves Ádám nevű fiával, akiről azt szokta mondogatni, hogy „Kosztolányi Ádám — az én legjobb kosztolányiádám.“ Kosztolányi barátságosan fogadott bennünket és bevezetett dolgozószobájába, ahol az asztalon hatalmas kéziratcsomó feküdt, „Pacsirta“, az író most elkészült új regénye. Kérésünkre a következőket mondta el Kosztolányi minden tekintetben a megszokott formáktól nagyon is elütő regényéről:

Pacsirta egy vidéki leány becéző neve. A regény 1899-ben a magyar vidéken játszódik le, a régi, boldog világban, abban a félmúlt időben, amelyben mi, akik harmincötön már túl vagyunk, gyermekek voltunk. A regény cselekménye *egy hét alatt, péntektől péntekig* folyik le, tizenhárom fejezetben. Hőse: az öregedő leány egy hétre elutazik s *a regény egész folyása alatt nincs is jelen* s csak a szüleinek lelkében szerepel. Öt hónap alatt készült el ez a regény, mely magyar és német nyelven jelenik meg. Németül Konstanztban jelenik meg, a „Véres Költő“-vel együtt, Woerlekiadásában. Stefan I. Klein fordította mindkettőt német nyelvre.

Ezután búcsut vettünk Kosztolányitól, a feleségétől és Ádámától, aki remélhetőleg szintén követni fogja apja nagy nyomdokait, egyelőre azonban még csak a számoló-

cédulák gyűjtésében keresi a művészetet.

*

Itt közöljük Kosztolányi Dezsőnek a „Szinházi Ujság“ olvasóihoz küldött üzenetét is:

Nekem nincs szülővárosom.

Szabadkát lekapták a magyar térképről. Szeged azonban megmaradt nekem. Az első nagyváros, melyet gyerekkoromban láttam, a tiszaparti fák s egy szelid, nagy költő-barát emlékével.

• Most csak ide mehetek „haza“.

És a múlt évekkkel úgy gondolok Szegedre, mint a rokonra az, akitől elrabolták az édesanyját.

Budapest, 1923. Husvét.

Kosztolányi Dezső.

Almássy Endre:

A „Szinházi Ujság“ felkért, hogy „A szegedi színház a háború éveiben“ címmel egy 80–100 soros cikket írjak a jubileumi számba. Erről a kérésről eszembe jut a következő történet:

Az érettségim egy osztálytársam azt a kérdést húzta ki, hogy milyen hatással volt a mohácsi vész Magyarországnak közművelődési viszonyaira. Persze az ipse nem sokat konyított ehhez a kérdéshez, dadogott egy pár szót, de csakhamar egészen belezavarodott. Ekkor szerencsés ötlete támadt és harány hangon így folytatta a beszédét:

„Hagyjuk a gyászos idöket és térjünk át Mátyás dicső korára“. Erről aztán beszélt egy negyedórán keresztül még pedig oly ügyesen, hogy a jelenlevő minisztertől, aki nem vette észre a fordulatot, dicséretet is kapott. Én ugyan nem számítok ilyen dicséretre, de engedje meg nekem a „Szinházi Ujság“, hogy én is ilyenformán vágjam ki magam: hagyjuk a szomorú

időket és térjünk rá Nagy Vince, Makó Lajos, Krecsányi Ignác, Janovics Jenő, Almássy Endre... — azt se mondom, hogy dicső — korára... de hagyjuk ezt, mert ha folytatnám, még valaki, vagy valakik megbuknának ezen a kérdésen, vagy ezen a feleleten.

Inkább engedjék meg nekem azt, hogy tizenöt esztendő jubileumuk alkalmából igazi meleg szeretettel üdvözöljem a Színházi Ujságot, amelyik ujság azon ritka szegedi fehér hollók közé tartozik, melyek önzetlenül, nemes lelkességgel s az ügy iránti igaz szeretettel istapolják a szegedi színház és a szegedi művészet minden ügyét s amelyeknek oly sok érdemük van abban, hogy Szeged kulturális élete odáig fejlődött, ahol most tart.

Azzal a kéréssel köszöntöm a Színházi Ujságot jubileuma alkalmából, hogy maradjon továbbra is az, aminek én ismertem és megismertem. Szívélyes üdvözlettel: *Almássy Endre*, a Nemzeti Színház szerény, de a körülményekhez képest megelégedett tagja.

Jubileumi számunk

fedőlapját *Geguss Rezső* iparművész rajza után *Koroknay József* könyvnyomlató vágta linoleumba. A címlapot és a Színházi Ujság szövegoldalainak egy részét a *Koroknay-nyomda* és bélyegzőgyártó-nűhelyben nyomtatták.

Schweiger Ilonka

nőruha divatterme Jókai-ucca 6

Ruhák, köpenyek, kosztümök a leg-
elegánsabban készülnek

Siessen

a Pető-tözsébe jegye szeretni a Színházi Ujság jubileumi estélyére. Egy-féle jegy van, aki előbb v. II. ar előbbre kerül.

Drága jó Színházi Ujság,

a Maga jubileumáról eszembe jut az én jubileumom: születésem tizenötödik évfordulója. S miért jut eszembe? Mert ezen a napon indítottam meg szülővárosomban vidéken életem első színházi lapját. Közben diák voltam és szerelme-
sen ittam a rossz teát a szőke-
hajú szubrett hónaposzobájában. Ki akartak csapni az iskolából és megjósolták, hogy sohasem fogom letenni az érettségit.

Eddig életem legszebb emlékei ahhoz fűződnek, hogy megtiltották: nem szabad lapot csinálnom, nem szabad színházba járnom — és én mégis szerkesztettem és minden este hűen ott voltam a nézőtérén vagy az öltözőben

Drága jó Színházi Ujság, a Maga jubileumán a hideg szoba jutott az eszembe, ahová olyan boldogan mentem kicsi színészömmel, akinek a *Pacsirta* Juliskájában volt nagy-nagy sikere. Vezércikket írtam a sikeréről és minden este megesküdtem neki, hogy tehetségesebb, mint Fedák Zsazsa. Miénk volt minden: övé a szinpad, enyém a tizenhatoldalas színházi organum és négy szekunda matematika tanárom noteszében.

Hálás vagyok Magának, drága jó Színházi Ujság, hogy jóvoltából rengeleg munkám között hozzájutottam egy negyedórához, amíg ezt a pár sort írtam és legszebb szerelmeimre gondolhattam: lapomra, a szőkehajú szubrettre, a kis vidéki színházra... Örömmel szorítottam meg ezért a kezét, tizenöt éves Színházi Ujságom. Kívánom, amit ilyenkor és egyébb születésnapon kívánni szokás: adjon az Isten még számos esztendőt. stb.

Váró Andor,
a Színházi Eletnél

A Színházi Ujság szerkesztésének műhelytitkaiból

A címet itt se én választottam és mégis írok róla, sőt szívesen írok a mesterség, a szakma talán nem igen ismert titkaiból. Megjegyzem, hogy én nem tudom, jó-e ez a téma, kell-e ez a nagyérdemű közönségnek, számíthat-e a lap kiadója ennek a cikknek révén további szíves támogatásra? Mind-egy no . . . Szívesebben írnék verset, ha még úgy el tudnék feledkezni, többek közt a gyomromról; és szívesebben sírnék el egy titkot is prózában, suttogón, csak, mint egy vallomást télidőn a kedvesnek, de, mondom: mindegy. Megszoktam, hogy a napisajtóban is mindig másokat emeljek föl, akár könnyűek, mint a pehely, akár üresek, mint a luftballon, megszoktam, hogy másokról és tőlem mindig is nagyon távol eső ugynevezett eseményekről és gyéren adódó szenzációkról írjak. Istenem, mennyivel szívesebben írok egy színházi újságba, amelynek szerkesztésével, sőt még munkatársi tisztségével is mennyi derű, öröm, tavaszi bizsergés, tanagrás hatalom, ibolyavirág és színház, a drága, az egyetlen színház velem jár.

A karrierem, gongolom, úgy kezdődött, hogy egy ilyen színházi lap-szerkesztő megbízott, keresném fel a társulat primadonnáit és a lap körkérdéseire kérjek tőlük feleletet.

Képzelmek a boldogságomat, hogy én . . . a primadonna lakásán cssz, nagyszerű lesz. Hát persze legszebb frizurámat vettem föl, elegáns nyakkendő szorítottam a gallérom alá, és a lépcsőházban a cipőm orrát nem mulasztottam el hátul, a nadrágszáron megtörülni.

A művésznők is mindig igéző ponyolában fogadtak, megittattak teával — pedig hogy utáltam a teát — és csevegték velem, persze mindig színházról, sajtóról és az új szerepről. Mikor aztán másodszor és harmadszor kaptam ilyenfajta megbízást, akkor már rajzoló is vittem magammal, aki rajzolta az ünnepelt művésznőt, amint éppen jó háziasszonyi minőségben cigarettázik. A rajzoló nekem mégis arra kellett, hogy sokáig időzhessem a művésznőnél.

Azután önálló cikkeket is irattak velem, napilapoknál is színházi rovatot vezettem és rám bízta a színházi lap szerkesztését is. A szerkesztésről nincs sok mondani valóm. Az ember beül a kávéházi törzsasztalhoz és meghallgatja, miről beszél a nép és az intim istvánok milyen himen híreket szedtek össze a folyó hétre. Ez az „intim” rovat, csak meg kell írni. Az ember, a szerkesztő, találkozik Juhász Gyulával, a szájába illeszt egy hosszú szivart, (ha rövid, az se baj) beszélget vele valami nem tudom én miről, s a mondat végén:

— Ugyan, kedves mester . . . írja meg ezt a lapomnak.

— Kérem, nagyon szívesen — rebegi a legszerényebb ember gesztusával Juhász és kész a vezércikk. Aztán olvasok egy viccet és ráapplikálom a társulat mindenkori kómiájára, vagy a bonvivant beszél egy tavalyi kalandjáról: ez kérem két entrefilet, ahogy monduk és laptöltelék, ahogy önök értsek. Vers azután akad bőven. Szépségverseny, regényfolytatás, le-

vél a szerkesztőhöz, az operettsláger leíró ismertetése, a heti műsor: és kész a lap. Ja, hogy el ne felejtsem, a címlapot a viszonyokhoz mérten mindig valamelyik primadonna borítja s ennek a gondja sem terheli mindig a szerkesztőt.

Ma már ezen a téren is megváltoztak a körülmények. Ritkán diszít a lapot vers, gyéren adódik egy-egy vicc, a törzsasztalnál a direktort szidják és esküdöznek, hogy nem adják el olcsón a bőrüket, a vezércikk komoly szociális problémákat fejteget és a primadonnák maguk szorongatják kezükben a főzőkanalat. Ki gondol ma más főző eszközre . . . A lap fenntartásának, prosperitásának gondoljai mellett eltörpülnek a szerkesztői gondok. Az alakunk kisebb, a testünk soványabb, a vérünk, a tintánk sápadtabb lett, csak a hitünk, a rajongásunk, a színház iránti ragaszkodásunk, a mikülönös bohó szerelmünk maradt kiolthatatlanul a régi.

Így szerkesztjük a Színházi Ujságot; én nem látok itt műhelytitkot.

Vigh Jenő.

Hungária kalapszalón

Szeged

Arány János-ucca 7, Petőfi-u. sarok

Ruha- és kalapszalón

Hajfestést minden
színbén szaksze-
rűen végez

GOTTSCHALL

hölgyfodrász, mani-
kúr és kozmetikai
szalon Kölcsey-
utca 2. Royallal szemben. Parókák, modern hajfincsek raktáron.

a harmadik pedig kabinetalkítást emlegetett. Most légy okos Domo-kos! Próbáltam venni e három vélemény mértani, avagy számtani közeparányosát, de biz' itt nem használta a matematika, mely tudomány különben sem színészembernek való; így tehát egy itt a jó vidéken igen előnyösen bevált (különösen színpadi használatban!) kifejezési módot a „stilizálást“ vettem elő s a háromból gyúrtam egy vigasztaló kritikát így valahogy: „Elhallgatva az egész estén át tartó lámpalázt, kabinetalakítást nyujtott!”

Ez a megformálás igaz, hogy kisé egyéni, de ha egyebet nem is, vigasztalást feltétlen nyujtott.

Azóta a vagy hat hónap óta bizony sok víz folyt le a Tiszán és a fekete festék gyakran festette pirosra az arcomat, hol örömtől, hol szégyentől, sőt dühtől is! Igaz, hogy ez utóbbi hamar elszáll, az előbbi pedig csak serkent, míg az öröm csaknem mindig jól esik és így bátran írhatom: mégse olyan utolsó jó, az a sokat szidott kritika!

Benkő Miklós

„Kosztba adnám két kis lányomat“

Minden szociológust jellemző nagyképűség nélkül had legyen szabad nekem is felállítanom egy tudományszerű tételt, amelynek szintén meg van az a szükséges alapja, ami ilyen tudományos tételek alátámasztására megkívánatik. Tételtem pedig röviden a következő:

„A mindenkori korszellemet korhangulatot leghűségesebben nem az irodalom, hanem igenis az apróhirdetés irodalom fejezi ki.“

Szigoruan tudományos rendszert követek amikor a bebizonyítandó tételt előrebocsájtom és aztán kezdek a bizonyításhoz. A történelmet három korszakra osztom. Az ókor a háboru előtti, az újkor a háboru alatti, a jelenkor a háboru utáni idő.

Az ókorban, amely a jelenkor sívárságához mérten bátran aranykornak is nevezhető, az emberek boldog naivságban éltek. Tej és mézfolyók folydogáltak az önként termő kávéházi márványmezők között a madarak éneke összeve-

gyült a könnyü aranyok csengésével, bűn és erény ismeretlen fogalmak voltak és az igazság minden bíró, törvény és ügyvéd nélkül diadalmaskodik. Így mondja valahogy Ovidius is.

Ebben a boldog korszakban dús és hatalmas volt a szelid hangú ujságok apróhirdetés rovata. Az önzetlen Amor isten vidám kacagása csendült ki minden sorából, a durva anyagi szempont épen olyan ismeretlen volt, mint például a sívár jelenben a kaviár. Tutankhamen császár sirjában talált sárga papiroson például a következő apróhirdetés állott:

— Melyik szöke fiatal urinó szegődne útitársnak egy budapesti bankfiúhoz, aki a nyarat Lidón óhajtja eltölteni. Leveleket „Szent Iván-éji álom“ jeligére kérek.

Hát ez az kérem, csintalan álmotündérek játszadoztak akkor még a boldog emberiséggel de ezek az álmotündérek ijedten rebentek szét, amikor elpukkant az első srapel valahol az orosz ha-

táron nyomába jött a vér és tűzőn és elérkezett az emberiség a sötét középkorba. Az ártatlanság kiveszett a megvadított emberi lelkekből és helyét betöltte a gonoszság, árdrágítók és hadseregszállítók özönlötték el a tűzbeborúlt világot, elhallgatott a madár, elnémult az arany és holmi papirbankók fülbántó zizegése kísérté az ágyudörgést. Ebből a korból is maradt ránk néhány papirfoszlány. Az egyikről szinte sír, szinte jajgat a következő apróhirdetés:

— Szomorú hadiözveggy vagyok. Ki vállalkozna arra, hogy hősihalált halt emberem helyét betöltse és átsegítsen a megélhetés problémáján. Leveleket „Maradt itthon, kettő három nyomorult” jeligré...

De aztán kifáradt az öldöklés szelleme is, megundorodott a vértől, a könyvtől és átengedte a földet

annak a szellemnek, aki a nyomorult emberiség megtévesztésére olajágot lengetett kezében, de fehér ruháján keresztül újabb kinszenvedések éjszakája sötétlett át és miazmás lehetetével idelehelte közénk a jelenkort.

Itt fekszik előttem egy más dátumu ujság. A fekete betűsorok szomorúan merednek felém és könnybe borult szemmel olvasom a következő apróhirdetést:

„Kosztba adnám két kis lányomat...

Nem tudom tovább olvasni, a könnyek eltakarják előlem az írást. Borzalom, hova sülyedtünk, már nem csak a véres bankókat adják kosztba, már akad olyan vandál apa is, aki ártatlan leánykái fölött üti meg a dobot.

... Nem! Ez a világ pusztulásra ítéltetett...

Tom.

Mit mondanak a Színházi Ujságról

azok, akik olvassák, akik írják és akiről írják

A *Színházi Ujság* tizenöt éves jubileuma alkalmából körbe mentünk megkérdezni

„Mik a vélemények a Színházi Ujságról?”

Munkatársunk a Bajadér előadásakor végigjárta a színházat és újtjáról az alábbi tudósításban számol be:

Az első akit megszólítottam egy *páholylakó* volt. Kérdésekre így válaszolt: „Minden színházi ujságnak az a célja, hogy oktasson, neveljen, szórakoztasson és irányítson. A szegedi Színházi Ujság ennek a kulturfeladatnak teljesen megfelel, amint azt el is kell várnunk egy olyan laptól, amelynek *Juhász Gyula*

la a munkatársa. A Színházi Ujság kritikái mindenkor megállják a helyüket.”

Ezután egy *zsöllyebeli* urat szólítottam meg, aki láthatóan meg volt lepődve a kérdésen: „Uram én sörétgyáros vagyok Osztentmártonban és csupán egy napi tartózkodásra jöttem Szegedre. Színházi Ujságot tizenöt év óta nem olvasok, azelőtt lehet, de már nem emlékszem.”

Most egy *zártszékben* ülő úr került sorra, aki mély gondokba merülve letekintett — egy elsőemeleti páholy felé. „Hagyjon — volt a válasz — nem tudná inkább megmondani, hogy hogyan áll most a japáni jen és a kínai dollár?”

— De Színházi Ujság . . . vetem közbe. „Apropos a Színházi Ujság? Az jó lap. Mondja meg a szerkesztő, hogy 17% a kosztpréz.

Kifelé indultam és az útamban a jegyszédőnő akadt az ajtamba. „Mondja csak, lelkem, mi a véleménye a Színházi Ujságról?” — kérdeztem.

— Azt megtudhatja a Színházi Ujság jövő számából.

— Feltéve, természetesen, ha most nyilatkozik, mert hiszen mi ép azért kérdezzük, hogy a Színházi Ujság jövő heti számában közölhessük a válaszát.

— Hát ez az. Én a többség véleményéhez csatlakozom.

A ruhatárosnőnek már más a véleménye: „Amióta ez a szépség és kedvencverseny tart, egyre több zsebből kandikál elő a Színházi Ujság. A legtöbben a bal-belső kabátzsebben hordják (a szív felől) van, aki a jobb-külső zsebébe teszi s vannak ismét olyanok . . .”

Itt félbeszakítottam a ruhatárosnő érdekesítő fejtegetéseit és siettem a színészbejáró felé, hogy ott elintézhessem a kérdezgetések további részét. Az uccán békésen söpörgette a sarat egy öreg uccaseprő, aki nagyon elcsudálkozott, mikor megkérdeztem a véleményét a Színházi Ujságról, majd méltatlankodva így felelt:

— Én nem kérdeztem, hogy mi a Színházi Ujság véleményezése énrólam, maguk se kérdőzzék, hogy mi a véleményem ürúla.

Fel sem nézve munkájából tovább söpörte Szegednek még az árvíz óta sáros uccáit.

A színpad felé vettem utamat és Thália papjait faggattam tovább. Természetesen csak azokat, akikkel egy rövid negyedóra alatt összehozott a sors.

Réth Marianne így nyilatkozott: Úgy látom, hogy a a színészek és a színházi ujságoknak kölcsönösen szükségük van egymásra. A színészek a közönséggel való közelebbi kontaktus, az ujságnak pedig a publicitás népszerűsítése szempontjából. A Színházi Ujság valóban megfelel e hivatásának.

Érczkövi László: (Félre:) A kutya fáját, most légy szellemes! (Fenn:) Csak a kedvencverseny befejezte után tudok nyilatkozni.

Sugár Gyula: Szeretem a szegedi Színházi Ujságot, mert sokat foglalkozik velem.

Gábor Mara: Nagyon aranyos, nagyon drága . . . (Különösen, ha sokat vesz valaki egy-egy számból. Szerk.)

Czobor Imre: Munkatárs vagyok, nem nyilatkozhatom.

Nagy Edit: Én ahhoz nagyon naiva-gyok, hogy véleményt mond-hassak a Színházi Ujságról.

Gödrö Kató: Nagyon jó véleményem van róla.

Komáromi Rózsi: Sok kellemes órát szerzett nekem a Színházi Ujság szellemességeivel.

Kurusa Margit: Szeretem a Színházi Ujságot épp úgy, mint Sugár, csakhogy, sajnos nem ugyanabból az okból.

A szerkesztőség egyhangúan azt üzeni, hogy a jubileumi estélyen mindenkinek ott kell lenni, ahol azután lesz alkalom a fenti kérdést apróbb részleteiben is megvitatni.

*

Végül önmagamhoz, e cikkírójához is kérdést intéztem a Színházi Ujságot illetőleg és a következő feleletet kaptam:

Én a Színházi Ujságot legjobban a körkérdéseiről ismerem. A Színházi Ujság kérdései jók, ellenben a körei kegyetlenül gyokok.

SZINHÁZI UJSÁG

ÁPRILIS 19-ÉN

A Tisza-szálló nagytermében 8 órai kezdettel

Művészeszt:

Komáromi Rózsi: Juhász Gyula prológja.

Darrigó Kornél: a Blaha Lujza színház bonvivantja, Műdalok.

Obadich Ica: a m. kir. Operaház táncművésznője, Klasszikus táncok.

Timár Ila: a Debreceni színház primadonnája: Chansonok.

Virágh Erzsí: operaénekesnő, operaáriák. Rendes színpadi beállításban.

Baróthy József: a Belvárosi Színház művészi igazgatójának legnagyobb színpadi alakítása:

A király kegyelme

című játékban, amelyben Baróthy József **hét szerepet** játszik. Az egyfelvonásosban Keien Rózsi, Orsolya Böske és Czobor Imre lesznek partnerei.

Egyféle belépőjegy, amely úgy a Tiszába, mint a Kassba érvényes (minden adóval) 1000 korona. Páholy a Tiszába 4000 korona. Állóhely 300 korona.

Jegyek Pető Ernő tőzsdéjében

JUBILEUMI ESTJE

CSÜTÖRTÖKÖN

Műsor után a Kass-szálló nagytermében
a Színházi Ujság jubileumi

Táncestélye

Rendező: Érckövy László

RENDEZŐBIZOTTSÁG

Viola Margit	Sugár Gyula
Timár Ila	Darrigó Kornél
Komáromy Rózsi	Herczeg Vilmos
Patkós Irma	Balassa József
Kelen Rózsi	Tihanyi Zoltán
Gábor Mara	Benkő Miklós
Gödri Kató	Czobor Imre
Réth Marienne	Greguss Antal
Orsolya Böske	Hajdu László
Obadich Ica	Károlyi Vilmos

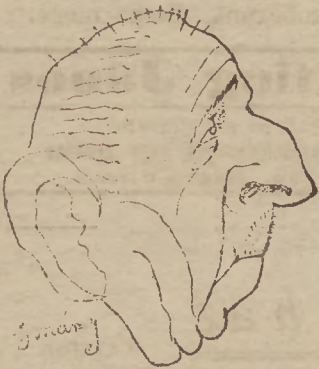
11 órai kezdettel a Kass-kávéházban műsor

Károlyi Árpád és Vajda Jancsi zenekara muzsikál

Kasskávéházba belépődij nincs

Hetet egy csapásra.

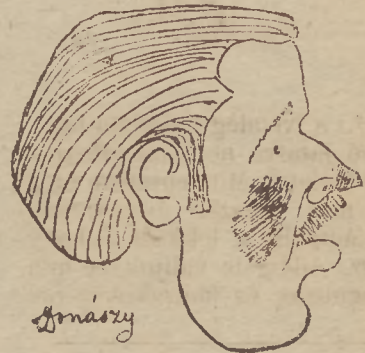
Hadd örvendjenek egyszer szégyen színészek is a — kritikások miatt. Sőt hadd kárörvendjenek. (A káröröm ugyis a legtisztább öröm ezen a földön, mert a legőszintébb.) Hét vezért fogunk kiteríteni, hét kritikust, magyarul mondva paródiát írunk róluk, ami nem esik nehezünkre és szívből kívánjuk, hogy nekik se essék rosszul. Hiszen az nevet igazán, aki utoljára nevet és ők ezután is kritizálni fognak. Ma neked, holnap nekem: ezt a bölcs mondást tartjuk szem előtt és jól tudjuk, hogy még mi is bekerülhetünk az ő utcájukra. Csak a fejét, hogy meg ne sántuljon: ez a humanus elv fog vezérelni ezekben az attikai sóval cukrozott paródiákban. Először is a nagy mogul kerül terítőre. Balladát lehetne írni róla, hogy milyen szigorú és igazságos. Már kis gyerekek korában is ballábal kelt.

Szeged. Ibolya Margit nagyjában megfelel a színészeti művészet ama követelményeinek, amelyek a kívánatos siker eldídézéséhez elengedhetetlenül szükségesek. Meglehetősen jó formát mutat, bár alakválto

képessége egyelőre még fogyatékos és a színpadot jelenlétével még eddig nem tudta kellőképpen betölteni. Hangja kis terjedelmű, de kellemes, bár a középfekvésben nem teljesen kielégítő. Öltözködése változatos és mutatós, noha nem mindig megfelelő. Hozzáértő rendező csiszolása mellett még jövője is lehetne, ámátor erről már elkésett. Alakítása a közönség tettségével találkozott, noha a karzat alacsonyabbrendű igényeinek iparkodott mindenáron eleget tenni. Hiába, hacacaré és uncili smuncili kell a népnek, nem nivó és a művészet szépsége. (Három kemény pont és vége.)

Enyi barátunk a legszerényebb kritikus. Pedig ő hármás minőségben ül a helyén és mégis így ír néha:

F. H. A legszebb magyar hazai daljátékot adták első tegnap és az örökszép és fülbemászó darabra még sem telt meg a színház.

Maga a mű minden kritikán felül áll és így mi nem vagyunk hivatva arra, hogy róla kimerítő bírálatot mondjunk. De igen is a leghatározottabban tiltakozunk az ellen a közöny ellen, hogy a közönség te-

hetősebb rétegei távollétükkel tűntek. Bezzeg Pálffy Dániel ott ült az első páholyban és magam is személyesen végig néztem az egész előadást és kitűnően éreztem magamat. Kár, hogy Garas Marcsa csapnivalóan rossz volt és Tangóci karmester félrevezényelte az egész partitúrát. Ez ellen tenni fogunk valamit.

Vighabban ír Jenő barátunk, akinek szakmája az ének.

Sz. H. A vendég tenorista hangjáról első látásra nem mondhatunk végleges ítéletet. Mindenesetre megvárjuk, míg egyszer diszponáltan énekel, lámpalázát leküzdí és hangjánál lesz. Addig is valljuk be minden elfogultság és indiszkréciónél-

kül, hogy anyaga nem valami értékes, inkább baritonra hajló. Iskolája ismeretlen és modora modoros. Csak rajta, bátorság, fiatalember, minden kezdet nehéz, mi a magunk részéről egyelőre a jóindulatu semlegesség hívei vagyunk.

Az intranzigens orgánum *n* jelzésű nevtelen jegyzője (ilyen jelzéssel a Hunyadi János keserűviz reklámja alatt is találkozunk) így rohan ki várából az átkos színpadi destrukció ellen:

U. N. Egy rohadt bécsi vörös agy bűzös termékében kéjelgett tegnap este a szirai szellemű siber banda. Tágár disznóságtól csöpögött minden mondat ebben a gyalázatos moslékban, amelyet pirulva vettünk be. Kár a pénzért, amit kiadtunk. Sajnáljuk jobb érzésű színészeinket és színésznőinket és a direkciót, amely kénytelen a kasszáját ilyen tákolmányok bevételével megtölteni. De lesz még a kutyára dér és mindent fölírunk kontóra.

A legjobb szívű kritikusok egyike (a másikat még eddig nem találtuk) *Kontor* kollégánk. Csupa megértés

Ketting János

férfi és női szövetek
selyemkülönlegességek nagy aruháza
Szeged, Kigyo-utca 2.

Kézimunkaház

Telefon
13-50

Szeged, Kölcsey-utcza 10. szám alatt.

Telefon
13-50

D. M. C. árak nagyban és kicsinyben
gyapj fonalak és selymek nagy választékban kaphatók
Külön raisterem. FISCHER IZSÓ.

és megbocsátás, még a helyi szerzőket se dicséri meg úgy, hogy agyonnyomja őket a jelzőivel és megfojtsa az ölelésével.

Ha nagyon szigorú akar lenni, akkor előveszi a noteszt és ezt írja bele:

F. H. és Sz. H. Esztergomi Rózsika szép volt. Szép az, ami érdek nélkül tetszik, mondotta Kant és Esztergomi Rózsi így tetszett. Jók voltak még az összes szereplők és jó volna már, ha egyszer valami komoly művészetet látna az ember a színpadon.

Ne feledkezzünk meg a szelid intranzigens zenereferensről sem, aki *b* mollban írja recenzióit, helyszüke miatt többnyire egyszerű bővített mondatokban. Ime egy koncertkritika tőle:

U. N. Fichtner Sándor vezényelt. Nagy volt. Fichtner volt. Magyar. Népies Nemzeti Gratulálunk. A fafuvósok ércesen futtak, a rézfuvósok aranyat értek. A hegedűs prima volt, az ütődobos vérforralóan kiváló. Fichtner önmagát multa fölül, mint mindig és elvéve. Halmos Kató is szépen énekelt Bravó, bravisszimo. (b.)

Balogh József a legártatlanabb és a leglelkesebb kritikus. Ő ugyanis nem ír kritikát, de csinálja *Lelkesedése* néha olyan magas tetőpontra hág, hogy még a villámlást és menydörgést is megtapsolja. Ő az a színházi aranyifjú, aki a Bajadér összes előadásaira elővételben váltott szabadjegyet és mind le fogja ülni.

Még hátra volna a hetedik kritikus. Csekélységem. De róla kimé-

A CIPŐ csak akkor jó és olcsó, ha **CSIPEINÉL** vásárolja. Szeged, Iskola-utca 18. Tel. 15-31

letből nem irok paródiát. Igaz, vannak más művészek is, európai nevű tudósok, országos hírű közgazdasági tevékenységek, kitűnő, jeles, jó és elégséges színbírálok. Őket majd a legközelebbi jubiláris számban teritem ki, ha addig meg nem gondolják magukat.

Gyalu.

A kecskeméti színházról.

Mint minden más vidéki színház, úgy a kecskeméti Kátona József színház is megérezte a háboru után következő évek súlyos gazdasági kríziseinek a hatását. A színigazgatók egymást váltogatták, Mariházy után jött Bárdossy, Bárdossy után Csáky, de még neki sem sikerült rendbeszedni a kecskeméti színház szalmáját, úgy, hogy a kecskeméti színházi kultúra csakhamar a leg sivárabb hanyatlás képét mutatta. A színház egykori rajongói: a fiatalság, a diákság akik hajdan életet vittek a nézőterre épp úgy eltűntek, mint a művészet gazdag támogatói kik minden nagy és szép terv mellé készséggel állították csatasorba ropogós ezreseiket. Csáky színigazgató érdeme, hogy a társaság újjászervezésével és jó daraboknak a műsorra tüzésével ismét felkeltette az érdeklődést a közönségben a színházi előadások iránt.

Kecskeméten még soha nem volt akkora társulat, mint a mai, minden szerepkörre több színész is esik. Az enekes-együttes tagjai: *Vas Mancsi, Geizler Lola* és *Zoltán Sándor* épp

úgy mint *Varga Imre* büszkeségei a kecskeméti színháznak és kedvencei a színházjáró közönségnek. De legsikerültebb a drámai együttes összeállítása: *Hidvéghy, Lengyel Irén, Pogány Irén, Benkő Bálint* és *Zöldi Elza*, akinek, habár még sokat kell fejlődnie, már eddig is forró színpadi sikerei voltak. A kecskeméti színház fejlődését jelenti az, hogy az idei szezonban nem kevesebb, mint hat nagy operát (Hunyadi Lászlót, Fausztot, Szép Galethát, Bajazzót, Parasztbecsületet és Carment) tüztek műsorra és eljátszották a Bánk bánt s az Ember Tragédiáját is. Herceg Ferenc, Molnár Ferenc, Hevesi Sándor, Rákosi Jenő művei szerepeltek műsoron. Az idei szezonban színre került 13 operettujdonság, 25 régi operett, 4 népszínmű, 6 opera, 4 vigjáték újdonság, 25 régi vigjáték, 2 drámaújdomság, 10 régi dráma, 6 színműújdomság, 5 régi színmű, 2 tragédia, 1 bohózat és 1 daljáték. Több jeles fővárosi művész is vendégszerepelt a kecskeméti színpadon, hogy csak néhányat említsünk meg közülök: Pethes, Hampel Ilonka, Veghelyi Iza. Mult kedden került színre a *Romeó és Julia*, amely alkalommal Benkő Bálint bucsuzott el a kecskeméti világot jelentő deszkáktól. Az igazgatóság erre az előadásra husz százalékkal felemelte a helyárakat s ezzel a felárral a bucsuzó művészt jutalmazta meg, aki ragyogó tehetségével méltán érdemelte ki ezt az anyagi oldalát tekintve sem csekély megtiszteltetést.

„FUTURA“ kirendeltsége
Szeged, Tisza Lajos-körut 43 sz.

Állandóan vesz és elad mindennemű terményt. Raktáron tartja az összes mezőgazdasági és szőlészeti gépeket. Tel. este 6-ig 795, azután 1700.

Az ideai színtársulatról.

Irta: Wimmer Fülöp.

Amikor a t. Szerkesztőség felhívására, a jubileumi lapba cikket írni készülök, elkerülhetetlenül azon gondolat keretében kell maradnom, amellyel a jelenlegi saison kezdete óta nemcsak mint színügyi bizottsági tag, de mint a színház igaz barátja foglalkozom, ez pedig nem más, mint annak kutatása, hogy miért van az, hogy a színház nem megy elég jól akkor, amikor Szegednek, amint azt a múlt eléggé bizonyította, van színházlátogató közönsége és amikor a színtársulat nagyjában elég jó, mert hisz az operett Viola Margittal, Patkós Irmaival, Gábor Marával, Réth Mariennel, Herceg és Erckövível oly jó, hogy ennél jobb ensemble Szegeden talán még nem is volt és — természetes egyes kivételekkel — a többi műfaj szereplői is inkább megfelelőek.

Közfelfekvően nem tudok erre más okot találni, mint a vezetés meg nem felelő voltát és ezt sok minden másban, de legkézzelfoghatóbban abban is bizonyítva látom, hogy az egyes színműfajok tevékenységét vizsgálva, elsősorban az operaegyüttes működésének teljes hiányát, sőt szándékosan előidézett leromlását konstatálni kénytelen vagyok.

A saison kezdetén rendelkezésére állott itt egy operaegyüttes, — Tihanyi, Balassa, Halmos, Molnár, Gödri Kató, Nagy Katinika, Thuray Emma és különösen Mátrayval, mint rendezővel, — amelyre újból merem mondani, hogy ennél tökéletesebb jobb ensemble nemcsak Szegeden nem, de talán egyetlen vidéki városban még nem volt.

Mit csinált most már a színiigaz-

gató ezzel az operaegyüttesrel, amelynek két nagy feladata van, az egyik az, hogy Szegednek feltétlen a jó zene iránt lelkesedő közönségének operaelőadásokat nyújtson, amire mellesleg szerződésileg is kötelezve van, de amely első feladat teljesítése egyenesen következképpen maga után vonja azt a másik, különösen az igazgatóra nagyon fontos feladatot, hogy addig, amíg a társulat egy jól betanult és jól előadott operát természetesen nem egymásután, de hetenként egy-kétszer, tízszer is előadja, amínthogy Almássy tartott 56 mindig jól látogatót operaelőadást egy saisonban 4—5 operával, a társulat többi tagjai tanulhatnak és nem kénytelenek a folyton előhajsolt új darabokkal készületlenül előállani es evvel újból csak a közönséget a színház látogatásától visszariasztani? Kicsinyes, egyencsen hozzá nem értést eláruló és ennél fogva egész működését kompromittáló módon mindjárt kezdetben nem tudott ezen a gyönyörű hangszeren, aminek az említett operaegyüttest nevezni kívánom, játszani, nem tudott egyes, talán tulságosan művészi hóbortokkal szembeszállani, úgyhogy kezdettől fogva az operaegyüttes nem jutott érvényre és amikor az igazgató azután pláne az együttes tulajdonképeni lelkét, Mátrayt egy pár ezer korona fizetés különbözetért eleresztette és talán még kicsinyesebb okból Thurayt és később Nagy Katinikát mintegy szívesen távoznia engedte, vége volt az operának és abból csak az a balkezes intézkedés maradt meg, amelyel például a „Hegyek alján“ nagyon nehéz és talán éppen nem a szegedi közönségnek való operát most már hónapok óta ígérnek, de ezt sem hozzák színre.

Ennek az evidens balkezes, hozzá nem értő, de főleg tulságos nem-törődőmséggel folytatott vezetésnek kell hogy betudjam a színháznak a jelenlegi saisonban konstatalható balsikerét és ennek nemcsak a szinügyi bizottságban, hanem ahol csak alkalmam nyílik, kifejezést kell, hogy adjak nemcsak a színház iránti érdeklődésből, de — amiben az igazgató egy percig sem kételkedhetik az iránta való szinpátiából is, mert felhívni és serkenteni akarom, hogy ne hivatkozzék arra, hogy Miskolcon még kevésbé törődött a színházzal, de azért mégis jól ment, hanem lássa be, hogy itt most, a mai viszonyok között, a színház sem erkölcsű, vagyis művészeti szempontból, sem pénzügyileg kielégítően nem megy, úgyhogy az ő eljárását, működését feltétlenül megváltoztatni kell.

Ameddig az én szavam elhallatszik, követelni fogom, hogy Szegeden továbbra is megfelelő operaelőadások legyenek, ennek lehetősége bebizonyítva van, amint hogy bebizonyítva vannak ennek minden tekintetben nagy előnyei, szervezze meg hát Palágyi az ő társulatát, úgy ahogy az a múlt szeptemberben szervezve volt, egynéhány általánosan jól ismert hiány pótlásával, tartsa össze a bevált jó tagjait és foglalkozzék minden hozzá nem értő befolyás elkerülésével és főleg minden kicsinyesség kiküszöbölésével intenzíven az ő színháza vezetésével és lehetőleg semmi mással, akkor

nemcsak a pénzügyi eredmény nem fog elmaradni, de a város közönsége is kétségtelenül kész lesz egy ily igyekezetet megfelelően honorálni és ha a viszonyok nem javulnak, a színház fütését, amely ma nemcsak hogy pénzügyileg, de más szempontból is nehéz probléma, magára vállalni.

Ha Palágyi a tanács utoisó elutasító javaslatát a közgyűléshez fellebbezi, nemcsak a szinügyi bizottság tagjai, akik ezt egyhanguan ajánlották, de sokan mások is leszünk, akik — megfelelő teljesítmények kikötésével — a város közönségét arra fogják bírni, hogy a színház fütését, már most biztosítva, vállalja magára.

Modern férfi és női cipők Taborosinál

Arany János-utca (Gróf-paota)

Ugyanott: Taborosi Józsefné harisnyakötődjé

Értékpapírok vételét és eladását

és mindennemű tőzsdéi megbízásokat pontosan bonyolít le

KÁROLYI-UTCAI KROÓ BANK

Károlyi-utca 2 és Feketes-utca 8, szanok. Telefon 9-78 és 12-59. Az „Adria” biztosító tolgynönsége.

Arany és ezüst koronák vétele

Aranyműves-munkát

ezüsttridikulált készít, javít és alakít

Nádudvardy

aranyműves Szeged Kelemen-u. 4

A belvárosban legolcsóbban szerzhet be vágott tűzifát

Lászlónál

Polgár utca 4. Telefon 8-14

KRIZSÁK

uri czipész

Művészeknek árkedvezmény. :: szeged, Tisza Lajos-kört

46

Elsőrendű mér-
tékoszly és dí-
vatraklár!

Találkozásom a fővárosban régi szegedi színészekkel.

A szegedi szín ázlátogató közönség mindig szeretettel gondol vissza azokra a színészekre és színésznőkre, akik évről-évre a szegedi színpadról plántáltak be emléküket a közönség szívébe. A művész hazája azonban a széles nagy világ s aki anyszor megnevettetett vagy könyeket csalt szemünkbe — egy szép napon szárnyat bont s elrepül új sikerek és új dicsőségek tája felé. Azt mondják, hogy a színészember hűtlen és háládatlan a közönséghez. Nem. A sors hűtlen hozzá, amely rákényszeríti, hogy mindig máshol és soha nem állandó helyen keresse meg azt a kenyerét, amelyet művészeté ad és — direktora fizet meg érte.

Nem különbös tehát a nagyközönség előtt, ha most ezen a helyen, a volt szegedi színészekkel történt pesti találkozásomat emlitem meg úgy, ahogy történt a futó viszontlátás gyorsan lepergő mozifilmjére vetítve.

Barna Andorral találkoztam egy délután az Andrassy-uton. Az elegáns bonvivánt szeretettel üdvözöl, számos kérdéssel ostromol s melegen érdeklődik Szeged felől. Aztán én kérdezek s mikor legújabb szereplése iránt érdeklődöm, Barna elnevetve adja hírül, hogy végkép megvált a színésztől s miniszteri hivatalnok lett. A belügyhöz van beosztva s nagyon megvan elégedve új pályájával. A mi-

niszteri s. fogalmazóvá avanszírozott művész mikor elbucuszik tőlem, még megjegyzi: sikerekre itt is van kilátás, csak a taps hiányzik .. Ahh, a taps...

Gáspár László most tért vissza szejecsező turájáról. A New-York a tanyája s már tárgyal a filmekkel egy újabb s állítólag igen szenzációs filmdarabról, amelynek Karinthy a szerkesztője s ő játsza benne a főszerepet. Meglepően újságolta, hogy nem kártyázik többet s új életre tért. Nem volt alkalom bővebben érdeklődni ezen változás oka felől, mert asztalunkhoz lépett

Radócz Sándor, aki üdvözlétét küldi a szegedi közönségnek s boldogan újságolja, hogy a jövő esztendőben már Amerikában játszik. És a szegedi közönségnek egy régi kedvenc művészevel is találkoztam a:

Kertész Endrével, aki most a magyar színházban aratja szép sikereit. A Bándi kellemesen emlékszik vissza Szegedre, ahol Almásy direkcziója alatt annyi felejthetetlen estét szerzett a közönségnek. Egyébként Kertész a „jól berendezett színészek“ kategóriájába tartozik, gömbölyű mint egy tenorista s csak Cyranó-típusu orra adja meg felőle az ismertető jelet.

Asszonyi László egy nagykörúti villamoson szaladt a karjaimba. A pécsi színházat otthagya, — sőt amint mondja — a színészetet is.

Legszebb, legjobb legelegánsabb a

KORONDI

és Lichtmann-cípők

Kápható Abonyi Mihálynál, Szeged
(Kölcsey-utca 1. Royal-épület.)

Minden Jot csak a
Széchenyi-Büffében

találkozhat ::

Szeged, Széchenyi-tér 5. szám alatt.

Megy ki a birtokára gazdálkodni, jelenleg éppen 2 vagon krumplít riferált el egy pesti terménykereskedőnek. Ez bizonyára föler egy — babérkoszorúval.

Szilágyi Attilát az Erzsébet-köruton fedeztem fel, egy hentesüzlet kirakata előtt, szkeptikus me-
rengésben. A jó öreg komikus Kecskemétről rándult fel Pestre, mert a színészegyesületnél van egy kis dolga. Kilométeres kérdésekkel os-
tromolt Szeged felől s Kecskemérről, mint híres bortermelő városról beszél nagy elragadtatással.

Meleg kézzoritással bucsuzom Atillától s rohanok a törzskávéházamba, hogy a többi intervjut is leadjam, de a Színházi Ujság szerkesztője zordul beleszól a telefonba:

Élég. Elfogyott a papiros. Majd jövőre. Adien.

Budapest, április 6.

Longi István.

Végállomás szám. A Színházi Ujság ma megjelent új számát Szenes Béla most bemutatott új darabjának a Végállomásnak szenteli Böven ismerteti a darabot, melynek legszebb jeleneteit pompás Angelo képekben közli. A Belvárosi színház ujdonságáról, Az ütközetről is sok fényképet közöl, egy teljes szindarabot, kottát, regényt, bő mellékleteket ad. Ara 120 korona, negyedévi előfizetés 1200 korona. Kiadóhivatal Budapest, Erzsébet-körut 29.

SZINHÁZI UJSÁG

JUBILEUMI ESTÉLYE

19-én, csütörtökön

8 órai kezdettel művészt,

amelyen

Timár Ila, Baróthy József,
D' Arrigó Kornél, Obadich
Ica, Virágh Erzs, Orsolya
Böske, Kelen Rózsi, Czobor
Imre szerepelnek.

Müser után Kassban táncestély

Rendező: Érckövy László.

Rendezőbizottság a szintársulat tagjaiból áll.

Egyféle belépőjegy, amely a Tiszába és Kas-ba érvényes 1000 K-ért Pető tőzsdében kapható.

Ha előbb vált jegyet
a Színházi Ujság jubileumi estélyére jobb helyet kap, mert egyféle jegy van kiadva.

Szépségverseny.

(A verseny még 2 hétig tart.)

Lapzártáig beérkezett szavazatok számát itt közöljük:

1. Ki a legszebb nő Szegeden?

<i>Márkus Nusi</i>	1200o
<i>Fischer Józsefné</i>	990o
<i>Koháry Klári</i>	700o
<i>Kovács Margit</i>	20o
<i>Orsolya Jucko</i>	120o
<i>Kanyó Jenőné</i>	1100
<i>Dr Bereczk Péterné</i>	850
<i>Tauszlg Elly</i>	80o
<i>Koós Baba</i>	70o
<i>Fischer Zoltánné</i>	700
<i>Kecskeméti Juliska</i>	580
<i>Péter Manca</i>	430
<i>Löte Réka</i>	430
<i>Véghelyi Iza</i>	420
<i>Balogh Lilly</i>	300
<i>Nittmann Etelka</i>	520
<i>Benkő Panni</i>	150
<i>Szemző Irma</i>	10o
<i>Török Juli</i>	10o
<i>Somogyi Duci</i>	20o
<i>Halász Csöre</i>	10o
<i>Zimonyi Pannika</i>	10o

2. Ki a lelegegásabb nő?

<i>Winternitz Kató</i>	2000
<i>Dr Fekete Béláné</i>	1620
<i>Ifj. Kass Jánosné</i>	66o
<i>Holló Lilly</i>	27o

3. Ki a lelegegásabb férfi?

<i>Unterretner Lőránt</i>	230o
<i>Barucs Dessó</i>	1220
<i>Ifj. Kass János</i>	394o
<i>Boros Miklós</i>	11o
<i>Zikszai Zoltán</i>	100
<i>Bleber István</i>	100

4. Ki a legszebb gyermek?

<i>Antalfy Gyurka</i>	13 o
<i>Vág Bandi</i>	110o
<i>Endrényi Imriske</i>	60o
<i>Péck Mimi</i>	23o
<i>Popper Péterke</i>	200

1. Ki a legszebb színésznő?

<i>Viola Margit</i>	13700
<i>Réthy Marien</i>	885o
<i>Gábor Mára</i>	490o
<i>Komáromy Rózi</i>	200o
<i>Patkós Irma</i>	190o

2. Ki a legkedveltebb színésznő?

<i>Viola Margit</i>	720o
<i>Gábor Mára</i>	700o
<i>Orsolya Böske</i>	240o
<i>Patkós Irma</i>	163o
<i>Kellen Rózi</i>	18o

3. Ki a legkedveltebb színész?

<i>Érckövy László</i>	589o
<i>Sugár Gyula</i>	521o
<i>Czobor Imre</i>	282o
<i>Herceg Vilmos</i>	87o
<i>Paligyi Lajos</i>	56o
<i>Benkő Miklós</i>	53o
<i>Balassa József</i>	410

4. Ki a legszebb kardalasnő?

<i>Borsfai Nusi</i>	350o
<i>Kurusa Margit</i>	160o
<i>Szeles Matild</i>	94o
<i>Rózsa Ilonka</i>	11o

szavazatot kaptak.

Egy szavazat ára 2 korona-10, 50 és 100 szavazatra jogosító külön szavazólapok Pető Ernő tőzsdéjében és a Színházi Ujság színház előtti árusítójánál kaphatók.

A színházi büffet sütemény és csokoládé különlegességek szükségletét a közszeretetlenben álló Suhajda-gyár látja el. A gyár különlegeségeinek legjobbjai állandóan a közöset rendelkezésére állanak.

Bernáth József „-rany bika“ etterme Tisza Lajos-körut 59. Korona utca sarok. Kitünő konyha! Esőrendü fajborok! Abonoma

Hangulathatások.

Irta: Czobor Imre.

A színpad és nézőtér közötti összekötő kapocs a hangulat. Ha a színész a darab elején áttudja plánnálni a színjáték levegőjét, hangulatát a közönség lelkebe; — megnyerte a csatát. A hangulat a színjáték és színjátszás éltetője; a nagy es forró színházi esték megteremtője. Ha Ibsen drámáinak komor és sötét tónusa áthullámszik a nézőtéren és megdermeszt minden mozgást és fészkelődést, ha Romeo forró és lírikus szerelmt dalolása megremegteteti a leányszíveket és csillogóra festi a szemeket, ha Salome bujásága a keleti tájak fűszeres levegőjét érezteti a nézőtéren, ha Hamlet fájdalommas tépelődése a helsingöri várba varázsolja át 3 órára a közönség képzeletét, ha a Szentivánéji álom tündérligete a mesék csodaerdejének illatát érezteti és Puck pajkos kacagása a nézőtéren visszhangzik, úgy a hangulat bűvös ereje a költő világát a színpadon díszlettel, zenével, szavakkal, a nézőtér pedig illúzióval teremtette meg.

Hangulat kell a színésznek az illúzió megteremtéséhez, hangulat kell a nézőnek az illúzió átvételéhez és élvezéséhez. Hangulatrontás a színpadon, vagy a nézőtéren barbár vandalizmus; hasonló ahhoz, ha

valaki meissenai porcellánremeket durva cipősarokkal tapos ketté. És mégis, különösen vidéken — ahol a hangulat megteremtése túlfeszített idegek munkája miatt különösen nehéz — sajnos gyakori. Komolytalan, mesterségét és a színpadot meg nem becsülő színész, a nézőtéren pedig az igazi dráma mélységét és a költői szavak muzsikáját meg nem becsülő néző egyformán vallásgyalázói a művészet templomának.

Ha szerepét nem tudó színész a legszentebb alkotásában, Shakspeare verseiben megbotlik és rögtönzött bárgyuságokkal csufolja meg a drámaírást hallhatatlan fejedelmét, ugyanolyan durva hangulatrontást követett el mint a fegyelmezetlen néző, aki a „lenni vagy nem lenni” monológ alatt, cukorka ropogtatással vagy hangos orrfuvással zavarja es töri meg az illő csendet.

Hangulatrontó lehet az üres nézőtér is de csak a színésznek. Igazi és lelkes színjátszó csak pillanatra szabad, hogy elcsüggedjen az üres széksoroktól, de azután a darab szépségei ragadják meg fantáziáját és nem szabad, hogy megzavarja a nézőtér hangulatát. Igazi hangulatot az az együttes tud adni, amelyik játékaival kedves nézőközönségnek is teljes illúzióval szolgál. Viszont a színész mint szenzitiv lény, amúgy is a hangulatok rabja és komisz s

Munkások Általános Fogyasztási Szövetkezete
Szeged, Feketesas-utca 19.

Telefon 120.

Fűszer osztály: Fűszer legolcsóbb napi árban!
Ruházati osztály: Cipőüzemünkben készült női, férfi és
gyermekcipők messzemenő kedvezményes áron.

lelketlen az a néző, aki bruttálisan megrontja és tönkreteszi — zajjal, feleséggel a színész hangulatkereső fáradtságát —, aki a lelkét, idegeit viszi az esti munkájához mikor a színpadon játszik és alakít és legjobb tudása és tehetsége szerint keresi a költő intencióját és tolmácsolja a mű szépségeit és igyekszik hangulatot kapni és teremteni.

Hiszen csak a hangulat az, amely kiragadni képes bennünket a mindennapi robot egyhangú mulásából és elviszi néhány órára a gond és bánat felhőit, — becsüljük meg hát a hangulatot, ha az szép és jó perceket, hozott, mert hiszen ha a hangulat elszáll, alig marad valami.

König Péter jubileuma

Április 9-én a rókusai r. kath. templomban ünnepelték meg König Péter 20 éves szegedi működésének jubileumát, amelyről mi is szeretettel emlékezünk meg ünnepi számunk keretében. Hisz Péter bácsinak a mi 15 évünk alatt évenként közöltük arcképet és működésének jelentősebb mozzanatait. E husz év gyepet törő munkájához az ünnepeltetés csak gyenge vízfénye volt, de mint értesülünk, a dalárdák szent István napja körüli időben országos ünnepség keretében óhajtják megtartani az igazi ünnepet. König Péter jubileuma színházi vonatkozásokba érdekes. Mint Király Péter 35 magyar város színpadján vezényelte a színi előadásokat mint színházi karriert, „Falusi bányász” című Szegeden is előadott operája a legtöbb nagyobb vidéki színpadon

szép siker kísérete mellett került színre. Reméljük, hogy a jövő színházi szezon műsorába Palágyi Lajos tervbe veszi a König opera előadását.

Vass Sándor jubileuma.

Amikor a *Színházi Ujság* pályafutását megkezdte, még a mozi nem volt ellenfele a színháznak, mindenki azt hitte, hogy aféle nagy gyermekek kedvelt játékszere, ami nem árt a légynek se. De most már az államhatalom is elismerte a mozit kulturtényezőnek, — és valójában az is — a színház pedig rettegve gondol arra, hogy mennyi közöniséget vonz el tőle a mozi.

A *Színházi Ujság* jubileuma alkalmával egyébként is szóvá kellett volna tenni ezt a kérdést, de most önkénytelenül adódik tollunk alá ez a téma, hisz Vass Sándor, a Korzó-mozi igazgatója most ünnepli annak 15 évét, hogy Szegeden mint mozis működését megkezdette.

Van-e valaki e nagy városban, aki Vass Sándor nevét nem ismeri? Van-e, aki el ne ismerné, azt a hatalmas admi-

ILLATSZER és kozmetikai különlegeségek, eredeti kölnivizek finom szappanok legelőcsőbb beszerzési helye: **Gáspár Illatszertár** Csongrádipalota, Széchenyi-tér 7 szám

nisztrativ tehetséget, a kőből is olajat facsaró üzleti tehetséget? Van-e, aki kifogásolni tudná üzleti rutinját, alapos szakismeretét és szakmájában való tökéletes jártasságot?

Nem, nem, nem, a felelet mindig nem. Vass Sándor neve adta meg a filmek márkáját. Selejtes és rossz filmek az ő intézetében soha vetítésre nem kerültek, nem szolgált semmiféle más érdeket soha sem, csak a közönségét. Szándékosan nem irtam oda, hogy a saját érdekeit szolgálta, mert az a férfi, aki évtizedeken át ilyen műintézeteknek a vezetője s nem tud milliókat összegyűjteni ennyi idő alatt, az mindenkinek az érdekeit szolgálta, csak a magáét nem.

Amikor csak lehetett, a Korzó-mozi nem csak a filmnek volt temploma. Hol tartottak azelőtt, fényesebb, nagszerűbb, ragyogóbb nevekkel díszített hangversenyeket Szegeden, mint önála? És Thália, — bár mennyire is riválisnak tekinti ma a mozit, — hajdan a legjobb üzletnek tartotta, ha a Korzó-mozi színpadján vendégszerepelhetett.

Most látom csak, hogy ami-

kor Vass Sándorról kívántam volna írni, elkalandoztam gondolataimmal, pedig ma nem az ő Korzó-mozijának, hanem egyedül neki szól a dicséret.

Nemes, habár a nemességet nem királyi oklevél adta, hanem azoknak a százaknak és ezreknek hálája, akik mindig bizalommal és reménységgel fordultak jóhíréhez. A jótékonyág terén egymaga többet áldozott a 15 év alatt, mint az összes többi szegedi intézmények. Ez az egy tény, mely az ő működését Szegeden örökéletűvé teszi s amely erénye mint egy szál szerény ibolya csendesesen huzódik vissza az ünnepeltetés elől.

Lugosi Döme.

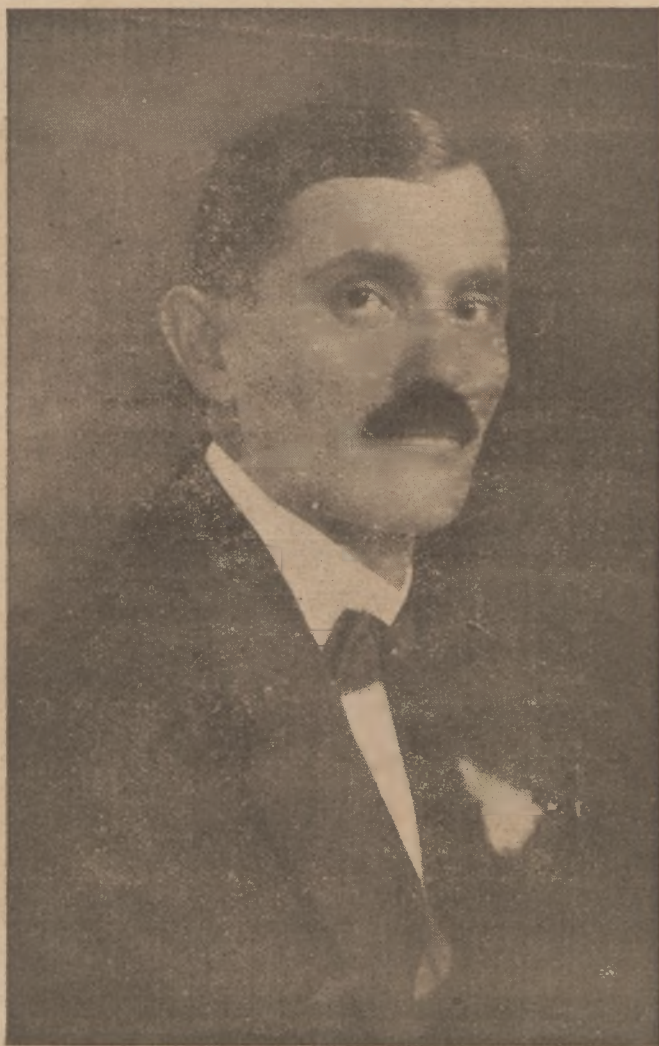
**Nőifodrász
és manikűr-szalón
Hoffmanné**

Kállai Albert-utca 1. (Hid-u.)

Hajfestés, hajmosás, hajmunkák, babil hajvágás, illat- és kozmetikai szerek, díszítük, hajszattok.

Legdívatosabb elpők Krizsáknál, Tisza Lajos-körut 46. szám.

Kass"-kávéházban minden este Károlyi Árpád muzsikál . . .

VASS SÁNDOR
a „Korzó Mozi“ igazgatója.

Jelenet „Fehér galambok fekete városban“ című filmből
Bemutatja a Belvárosi Mozi

Jelenet „Fehér galambok fekete városban“ című filmből.
Bemutatja a Belvárosi Mozi

Színház után legjobb és leg-
kényelmesebb **Hági étterem**
szórakozóhely a

Szombat, vasárnap április 14—15

Dráma a tenger fenekén.

Megrendítő hajóstörténet 6 felvonásban A főszerepben Daisy Robinson és Jack Perin.

Azonkívül :

A csillagok felé

Amerikai Goldwyn film 5 felvonásban a főszerepben Mac Marsch.

Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön
április 16, 17, 18, 19-én

Az első magyar LÓTH ILA filmremek!

Fehér galambok fekete városban.

Életkép 6 felv. Irta és rendezte Balogh Béla

LÓTH ILA

főszereplő személyes felléptével.

Azonkívül :

„Ö“ házasodik

Amerikai burleszk 1 felvonásban és a közkedvelt Pathé Revüé.

Heti műsor :

- 14 Szombat: Bajadér. Operett.
 15 Vasárnap d. u.: Bergengócia
 Vasárnap este: Bajadér.
 16 Hétfő: Hol a férjem. Vigjáték.
 17 Kedd: Hol a férjem.
 18 Szerda: Armány és szerelem.
 19 Csütörtök: Bajadér.
 20 Péntek: Dömötör Ilonával Offenbach.

HOL A FÉRJEM ?

Vigjáték 3 felvonásban. Irta F. Gaudera.
 Forgította Szép Ernő

Személyek :

Raul de Trembly-Matour gr.	Benkő M.
Ariette Millois	Réth M.
Milhoisné	Kellen R.
Marc	Cobor I.
Le Huchard-Berhoff	Molnár
Gingleu báró	Ércökvi
Lefol báró	Herceg
Pietette	Csordás

Idő ma. Tört. I. felv. Milhoisnéval. II. felv.
 Raul vadászakastélyában.

ARMÁNY ÉS S ERELEM.

Szomorujáték 9 képen. Irta Schiller.
 Ford. Paulai.

Személyek :

Walter, miniszterelnök	Klenovits
Ferdinand, fia, őrnagy	Cobor I.
Kalb udvarmester	Károlyi V.
Wurm titkár	Benkő
Lady Milford	Tóvölgyi M
Miller, városi zenész	Herceg V.
Müllerné	Uty Giza
Lujza, leányuk	Orsolya B.
Sophie, komorna	Komáromy
A herceg komorniykja	Molnár R.

Rendőrök, szolgák. Tört. egy német fe-
 jedelemségi székvárosban.

OFFENBACH.

Daljáték 3 felv. Irta Faragó Jenő Zené-
 jét Offenbach operetteiből összeállította
 Nagy Mihály.

Személyek :

Offenbach	Ércökvi L.
Montijp Eugéne	Dömötör I.
Maintenau gróf	Herceg V.
D'Alcain Carló	Molnár R.
Herminie, leánya	Réth M.
Hortense	Patkós I.
Juan, csatlós	Károlyi V.

II. Felvonás.

III, Napoleon	Csordás Gy.
Eugénie	Dömötör I.
Offenbach	Ércökvi
Hortense	Patkós I.
Carló	Molnár R.
Herminie	Réth M
Prosper Marineé	Rátkai

III. Felvonás

Jaques Offenbach	Ércökvi L.
Az orvos	Sántha
Apolónó	Rózsa Ilona
Herminie	Réth
Meilhac	Cobor
Juan	Károlyi V.

BERGENGOCIA.

Daljáték 3 részben, 6 képpel zenéjét szer-
 zette: Fichtner Sándor, szövegét írta dr
 Lugosi Döme.

Személyek :

Armero, Bergengocia királya	
Fegyveres Tamás táblabíró	Herceg V.
Nemazaj, királyné	
Fegyveres Borbála	Kellen Rózsai
Vigelló, királyfi	
Latkóczy Pista huszárhadnagy	Viola M.
Tündé, királylány	
Fegyveres Piroska	Gábor Mara
Plégallér udvarmester	
Latkóczy Endre, táblabíró	Ércökvi L.
Géza, menekült magyar	
Fegyveres Dezső	Sugár
Panka, magyar menekült	
Latkóczy Etelka	Patkós Irma

Fürst József urí szabó

SZEGED, KORONA-U. 3.

Sajat szöveteimből a legújabb divat után
 :: készítik divatöltönyöket. ::
 Tiszviselőknék, színészeknek és művészs-
 embereknek nagy árkedvezmény.

Lucza József !!

Szeged legnagyobb és legjobb
 vegytisztító intézete. Telep:
 Kazincy-u. 14. Fióktelep: Valéria-tér.

A BAJADÉR.

Operett 3 felvonásban, írta Brammer Gyula és Grünwald Alfréd, fordította Kulinyi Ernő, zenéjét szerzette Kálmán Imre, rendező Rátkai, karnagy Nagy.

S Z E M É L Y E K :

Radmaji, lahorei herceg	. Sugár
Darimonde Odette	. Viola Margit
St Cloch Napoleon	. Érckövi L.
La Tourette	. Herceg
Marietta, a felesége	. Gábor Mara
Armand gróf	. Hunyadi
Parker ezredes, Lahore angol kormányzója	. Greguss A.
Fefé	. Borsai
Dewa Linghá Lahora udvari minisztere	. Molnár
Primpinette, a „Chatelet” színház klakkfőnöke	. Károlyi
Trebizonde, színházi igazg.	Rátkai

Radjami indiai herceg, Lahore trónörököse, évek óta Párisban él, ahol egész európai emberré lett. Szórákozásainak során megfélekedzik róla, hogy hazája törvényei szerint nemsokára meg kell nősülnie és el kell foglalnia ősei trónját és beleszeret egy párizsi színésznőbe, a híres Darimond Odette-be, aki egy indiai tárgyú operettnek, „A bajadér”-nak a címszerepét játssza. A színházban megismerkedik a primadonnával és mint a mesés Dzsaiapur szülötte, szerelmének és vágyakozásának szinte szuggesztív erejével akarná meghódítani a büszke és fölényes francia primadonnát. Odette szintén belemegy ebbe a játékba és elfogadja a herceg meghívását. Parker ezredes, a herceg angol adjutánsa figyelmezteti Radjamit, hogy még az este el kell utaznia, ha nem akar trónvesztés lenni. Radjami azonban nem mond le az estélyről, sőt Odette sikerének szemtanúit, a színház közönségét is meghívja magához, a többi közt St. Choche Napoleon márkot és a márk.

imádottját: La Tourettenét az urával Lajos Fülöppel. A herceg palotájában vig az élet. La Tourettené, a szép Marietta, meghallgatja Napoleont és elválk férjétől, a nehézkes csokoládégyárostól, hogy a „tigrisvadász” márkí neje legyen, Odette azonban a sejtelmes indus környezetben is ellenáll Radjaminak. Kijelenti, csak akkor lesz a hercege, ha ez szuggesztív erejével rá tudja venni, hogy irásban vallja be neki szerelmét. Radjami heves ostrom után rá is veszi Odettet, hogy neki levelet írjon s az irás birtokában kijelenti Parker ezredesnek, hogy kész megfelelni hazája törvényeinek: még az este eljegyzi magát — Odettel. Tanukul ott vannak Parker és a márkí. Az eljegyzési ünnepség meg is kezdődik, mikor azonban indiai szokás szerint az első mátkacsokra kerülne a sor, Odette szemébe vágja Radjaminak, hogy csak játszott vele, hogy megbüntesse elbizakodottságáért: ha szerelmi lázában nem felejt el megnézni az „írásos vallomást”, hamarabb tájöhett volna csalódásra. Odett alapjában mégis csak megszerette a herceget és maga is szenved a szakítás miatt. Sokkal büszkébb azonban, semhogy bevallja ezt és inkább azt hangoztatja, hogy gyűlöli a herceget. Primpinette, a színház klakkfőnöke vállalkozik a békítésre. Egy meghitt kis bárban, ahol Marietta visszacsereéli új férjét, Napoleont, a régivel összehozza a szerelmes párt, vallomásra bírja Odettet és fogadásból a bárban játszatja le „A bajadér” utolsó jelenetét, ahol — mint itt is — egymásra találnak a bajadér és az indiai herceg.

Kultura-nyomda nyomása.

Géphizés Flaschnernénál.

Balázs Jenő

a környék legnagyobb férfiruha és női felöltő áruháza

Szeged, Széchenyi-tér 2. szám

Külön mérték szerinti szabóság. Telefon 14—96.

Kötött és szövöttáru- különlegesség
Lusztig Imre
Szeged, Széchenyi tér 2. sz.

Allandó beváltás!

Tört arany, ezüst, brillians, régi pénz,
Eterna, Doxa, Omega óra stb. napi áron

Tóth órás, Kölesey-utca 7. sz.

Zaviza Lajos villanyvilágítási és erőátviteli vállalat.

Horváth Mihály-utca 7. Telefon 11—94 szám.

Gyerünk színház után a Kassba.

Heim Antal női és uri fodrász
Takaréktár-utca 6.

Lednitzky József és Társa

Vászon, chiffon, kanavász, női-, férfi és gyermekkelengyeáruház

Kárász-utca 6. szám

Elsőrendű ruhafestő- és vegytisztító-intézet
féri és nőruhák Zrínyi
vegyi tisztítása **Szirovica Imre** utca 11

Piskolty Károly

ruhszabó szeged, Zrínyi-utca 14 szám.
Minden a szakmába vágó munkát vállal.

szövetek állandóan raktáron

Suhajda-cukrászati különlegeséget kaphatók a színházi büfében.

Azurivilág cipő szalonja

Legelegánsabb

CIPŐK

mérték után

Czétényi József

cipőszalonjában készülnek

Szeged, Petőfi-utca 8.

A Kass-szállótól 30 lépésre.

Postamunkák 12 óra alatt készülnek!

Elővitrágok és mütárgyak

Virágházban

Széchenyi-t. 5. Tel. 1707.

Első Szegedi cipő és papucsipari szövetkezet
belvárosi üzletében (Rudolf-tér 6. Tel. 1217)
férfi-, női és gyermek-cipők
kaphatók. Mérték szerinti rendelések a gyár
Római körút 21 sz. alatti üzemi irodájában
felvétetnek. Gyári telefon 2—55.

3 SZÓ! Keller Torpedo Irogép
Délmagyarország vezérképvi-
selője, javít, elad, és jökarban tart
Első Szegedi Irogép vállalat Széchenyi-tér 8.
Keller szaküzlete. Telefon 3—63.

garnitúrák, szvetterek
Kötött „Ariadne“ kötött és
szövött-
árugyár részv. társ. nál
a legolcsóbbak - Tisza Lajos-körút 32

Legelegánsabbak

a

„VENUS“ CIPŐK

Kaphatók Kárász-utca 2 szám
Telefon 13—15.

Suhajda

Cukrászati és
Csokoládé különlegességek gyára

SZEGED

Gyár, Iskola-utca 15. Telefon 406.

BUDAPEST

Lerarat, Bálvány-utca 26.
Telefon 143-10.

WIEN

Gyár. IV. Seisgasse 14
Telefon 59-094.

Különlegessége a világszerte közkedvelt

Suhajda-csemege

*Valamint elsőrangú teasüteménye és csokoládés
dessert bonbonja.*

A
Kass-kávéházban

19-én, csütörtökön a Színházi Ujság

jubileumi estélyén

11-órai kezdettel

e gy órás műsor

Károlyi Árpád teljes zenekara muzsikál

Belépődíj nincs

És mégis a legelegánsabbak

a

Lichtmann

és

Korondi

cipők

Kaphatók:

Abonyi Mihálynál

Kölcsey-utca 1. ☼ Royal-épület.

De azért
az
utóbbi
tíz év

legjobb murija mégis csütörtökön,
19-én lesz
a Tiszában és Kassban

Mindennemű,
kizárólag tiszai halak kerülnek' eladásra

ANTALFFY és TÁRSAI
halázmesterek Rudolf-téri halcsarnokában, Szegeden

Telefonszám 14—64

Magyar Művészek Rézkarc-kiállítása

Rendezik: ifj. Kass János és Szilárd Vilmos

A Kass-szálloda halljában.

Megnyitás: 1923. évi április hó 15-én d. e. fél 11 órakor.

Nyitva naponta: d. e. 10-től d. u. 14-ig.

Csütörtökön a jubileumi esten találkozunk

Legelegánsabb

Cipőt

készít rendelésre

Robitsek, Feketesas-ucca 16. sz.

Készcipőkben nagy választék.

Elegáns
Tartós
Olcsó

Cipőt

Cselik János

cipőipari vállalatnál kap

Csongrádi-sugárut 10.

Elegáns finom női és férfi

fehérneműek

valamint vászon és asztalneműek
olcsó árban

Csonka György Jenő

cégnél, Iskola-ucca 29. kaphatók.

K. Gaál Margit

Vásárhelyi-sugárut 12.

Kosztüm, köpeny, alkalmi-
és uccai ruhák elsősorú
kivitelben készülnek

KETTING LAJOS

női divat és rövidaruháza

SZEGED

P ü s p ö k - b a z á r

Divatos
GYAPJUSZÖVETEK

férfiruhákra és kosztümökre,
valamint bélésárúk

Friedmannál

Korzó-moziház, Széchenyi-tér
városháza mellett

Heim Antal

Uri- és női fodrász. Hajmunkák,
arcápolás és manikűrözés bármely
időben.

Takaréktár-uccában

Uj Csongrádi-palota.

Ketting János

Férfi és női szövetek, selyem
különlegességek, grenadín és mo-
só árúk nagy raktáron. ❀ ❀

Szeged. Kígyó-ucca 2. szám

Majoriné Hipp Anna

divatszalonja

Szeged, Dugonics-tér 7. szám.

Női pongyolák, estélyi ruhák,
kosztümök a legkényesebb ízlés
szerint készülnek.

Farkas Erzsí

női divat szalonja

Szeged, Margit-ucca 3.

Estélyi ruhák, kosztümök, pongyolák a legizlésebb kivitelben.

FÁRI NÖVÉREK

női- és gyermekruha divat szalonja

a legizlésebb gyermekruhák, nőikosztümök, estélyi ruhák a legutolsó divat szerint a legrövidebb idő alatt készülnek.

Szeged, Mérey-ucca 10 szám alatt.

„DAME“

ruha- és kalapszalón

SZEGED, HORVÁTH M.-U. 5

Nagyiván nővérek vezetése mellett készülnek a legmodernebb estélyi ruhák, kosztümök, pongyolák és a legizlésebb kalapok.

Ma már mindenütt!

Úri hölgyeken csak elegáns és tartós ZWICKL-féle kötött ruhákat lehet látni.
Gyári árak.

Gyár: Festő-ucca 4.

Lerakat: Bölcssházi Pál, Szeged.

Cipők

elsőrendű kivitelben mérsékelt árban készülnek

TÓTHNÁL

Iskola-ucca 14.

(Suhajda cukrászdával szemben.)

SZEKERES JÓZSEF

női- és férfi

divat,alonjában

készülnek a legizlésebb női- és férfiruhák a legutolsó divat szerint.

Szeged,
Szilágyi-ucca 1

Korzó-Mozi

Telefon: Igazgatóság 4—55, pénztár 11—85

Hétfőn és kedden, április 16 és 17-én:

A poklok világában Stanley Afrikában

A leghatalmasabb amerikai filmszenzáció
I. és II. része, 16 felvonásban

Szerdán és csütörtökön, április 18 és 19-én:

A poklok világában III. és IV. része, 16 felvonásban

Pénteken és szombaton, április 20 és 21-én
Bimbulá-val:

Parisette III. és IV. rész 12 felvonásban.

Előadások kezdete
hétköznapokon 5, 7 és 9, vasárnap 3, 5, 7 és 9 órakor

SZINHÁZI UJSÁG

Lugosi Döme. Ivánkovits Imre. Gelléri Andor